

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius

Nestor, Dionysius

[Venedig], 26. Juni 1488

P

[urn:nbn:de:bsz:31-299724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299724)

Pompeius	P	Acio pacis/ & pacifcor deponens/ dici potest/ teste Pompeio.	Pacio
Marcellus		Sed & pacifcor ueteres protulere/ teste Marcello/ Næuium re-	Pacifcor
Næuius		ferente dicentē. Sicilienses pacifcit obsides ut reddant. Quod	Pacifcor
Sergius		uerbum/ teste in Donatum Sergio/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiuo/	Pactio
		iungi potest: ut pactus sum hanc rem: uel hac re. Nam pactus	Pactum
Ouidius		sum/ pacifcor format præteritū. Ouidius libro fastorum. iii.	Pacio
		Et pactura fuit/ pactus nisi Iuppiter esset. A pactum supino/ sit hæc pactio/	
		& hoc pactum. A pacio pacis uerbo/ sit etiā hæc pacio huius pacionis absq̄	
Pompeius		idem significans/ quod pactum/ siue pactio/ ut auctor est Pompeius.	
		Pæan cum æ diphthongo scribitur: & a πᾶν/ quod est serio deriuatur/ aucto	Pæan
Festus		re Festo: uel (ut Eustachio placet) a πᾶν/ qd̄ ē medeor: q̄ scilicet morbis re-	Pæas
Eustachius		medians finem faceret talis gratuitatis. Apollo dictus est: uel Apollinis laus:	Pæon
Seruius		& abusiue omnium deorum/ teste Seruio. Virgilius libro æneidos sexto.	Pæonia
Virgilius		Vescentes lætumq̄ choro Pæana canentes. Pæas cū æ diphthongo scribit.	Pæones
Tortellius		Necq̄ a πᾶν/ quod est serio descendit: quous artis sagittadi fuerit peritissim⁹:	Pan
		sed a πᾶν. Necq̄ scribitur in recto pæan/ ut inepte declinat Tortellius. Nā	Panis
		in genitiuo pæantis facit: qui ab eo qui est in recto pæan/ formati non pōt.	Pannus
		Pater fuit Philoſteta. Pæon huius pæonis cum æ diphthongo/ a nostris bi-	Pannis
		syllaba dictio effertur: a Græcis autem/ e littera interposita/ trisyllaba pæon	Pannicula
		enuntiatur. Proprium fuit uiri nomen/ artis medicina peritissimi: a quo pæo	Pannicula
		nia hæba comperta fertur/ & sic cognominata. A qua etiam hæba/ regio	Panniculus
		quæ Emathia uocatur/ Pæonia primum appellata est: cuius popul⁹/ Pæones	
Stattius		uocitati sunt. Stattius in Achilleide.	
Herodotus		Præterit: & dedici quo pæones arma rotati. Sunt autem Pæones iuxta Pan	
		gæum promontorium/ teste Herodoto libro historiarum septimo. Sed iā	
Iustinus		partem esse Macedonia Pæoniam dixit Iustinus libro septimo. Pæon item	
Diomedes		eadē litteratura/ genus est pedis: qui a Diomede quadruplex esse tradit:	
Tortellius		est a Tortellio duplex tantum dicitur: quorum unus/ ex longa/ & tribus bre	
Marcellus		uibus cōstat. Alius ex breui/ & longa/ & duabus briuibus. Tertius ex duabus	
Pomponius		breuibus/ & longa/ & breui. Vrimus ex tribus breuibus/ & longa. Pan huius pa	
Marcellus		nis dictus ē qd̄a deus pastoz. Panis/ cybus hōiū ē. Pānus secunda/ & pannis	
Pompeius		tertia declinatione/ declinari potest/ teste Marcello/ Pomponium inducen	
Seruius		te dicentem. Bono animo es uideo: eripuiſti primitus de pannibus/ pro pan	
Priscianus		nis. Pannus (inquiunt Marcellus/ Pompeius/ Seruis) format per diminutio	
Festus		nem pannicula: quin etiam & pannula/ teste Prisciano. Stamen dicitur inuo	
Priscianus		lutum ut scribit Festus: uel (ut interpretatur Priscianus) lignum est/ quod	
Festus		inter stamina currit: uel ipsum stamen. Tu mor quoq̄ inguinum/ ex formæ	
Iuuenalis		similitudine pannus appellatur/ teste Festo. Pannus item formati diminutiue	
Seruius		panniculus/ dicente Iuuenale satyra sexta. & panniculus bombycinus urit.	
Virgilius		Præuerto præuertis/ & præuertor deponens/ dici pōt/ teste Seruio. Vnde Vir	Præuerto
Catullus		gilius libro æneidos primo/ ait.	Præuertor
Virgilius		uoluci q̄ fuga præuertitur Hebrum: id est transit/ uel præterit.	Pumex
Seruius		Pumex/ foeminino genere a Catullo ponitur: masculino autem a Virgilio li/	
Marcellus		bro æneidos. xii. quom ait.	
Priscianus		ut cum latebroso pumice pastor: hoc est cauerna/ uel cauernoso lapide.	
Pfalmogra		Partio partis/ & partior deponens/ dici potest/ testibus Seruio/ Marcello/ Pri/	Partio
phus		sciano. Et facit in futuro indicatiui modi partiam/ & partibo: partior/ & par-	Partior
Plautus		tibor: ut est apud Pfalmographum. Lætabor/ & partibor sicimam. Plautus i	
Priscianus		asinaria. Hanc quidem quā nactus sum prædam/ cum illis partiam. In cōpo	
Seruius		sitione quandoq̄ a litteram retinet: quandoq̄ mutat in e/ teste Prisciano.	
Virgilius		Pasco pacis/ & pascor deponens/ usurpatur/ teste Seruio. Virgilius li. geor. iiii.	Pasco
Laurentius		Pascuntur siluas/ & sūma Lycæi. Quod tñ a pasco differre Laurētius tradidit.	Pascor
		Palla cum duplicato l scribitur/ uestimentum est muliebre/ deductū usq̄ ad ue	Palla
Iuuenalis		stigia: de quo Iuuenale satyra decima.	Pala
		Cassandra inciperet/ scissaq̄ Polyxena palla. Est & eodem noie urbs a latere	Palea
Ptolemæus		meridionali insula/ Corsica/ teste Ptolemæo. Pala cū unico l/ uentilabrū dē.	Palus

- hec non ignis quoddam receptaculum: ac instrumentum quoddam ligneum: quo in clibanum panis immittitur / & extrahitur. Palæ item / Dorfa uocatur / de xtra / lauaq; / eminentia membra. Palea cum unico l scribitur: nam & primam corripit syllabam. Horatius sermone. xvi. Cum pater ipse domus palca porrectus i horna. Virgilius geor. pmo. Surgentē ad zephyrum paleæ iactantur inanes. Palus secundi ordinis / masculini generis / cum unico l scribitur: & primam producit syllabā. Tibullus. Hic docuit tenerā palis adiungere uitē. Horatius li. pmo sermonū. Obscenoq; ruber porrectus ab inguine palus. Palus huius paludis / sceminini generis / cum unico l scribitur: & primā corripit syllabam: secunda indifferentē habet. Virgilius georgicorum. v. Cocyti tarda q; palus iamabilis unda. Horatius i arte poetica. Regis opus / sterilisq; diu palus aptaq; remis. Pallas huius pallantis cum duplicato l scribitur: etsi a Tortellio cum unico l scribi præcipiatur. Filius fuit Euandri / a Turno occisi. Pallas huius palladis dea Minerua / cum duplicato l scribitur: & ab eo qui est pallas huius pallantis / dicta est / testibus Seruio / & Ioanne Isaacio super hesiodum. Grammatici autem Græci / a πᾶλλω quod est uibro / dictam pallada perhibent: eo q; astam uibrare cōsueuerit / docueritq;. Est & eodē noie palus quædā Aphricæ / teste Ptolemæo. Pales cum unico l / dea palestræ / uel dea pabuli uocatur: quam alii Vestā / alii deum matrem apellant. Et a Varrone / teste seruio / masculino genere profertur: a Virgilio autem sceminio / quom ait in initio libri terti georgicorum. Te quoq; magna pales. Nec mirum si a Varrone masculino genere pales deus uocetur. Nam & Venerem deum appellatum esse / ostendit Macrobius in tertio saturnalium libro. Pallium cū duplicato l scribitur. Martialis. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Et format per diminutionē palliolum / penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra tertia. Cultam palliolo. mulier nempe ipsa uidetur. Genus est uestis.
- Charisius Pango pangis facit in præterito panxi / pepigi / pegi / testibus Charisio / & Prisci Pango
Priscianus ano. Seruius autē super librum octauū æneidos / dicit q; pango / unde uolunt Pango
Seruius fieri præteritum pepigi / nusq; lectum est: sed a pago pagis formatur. Vñ Tullius ad herennium / ait. Hoc modo rem ubi pagunt / orationi pagunt: a quo ēt
Tullius uerbo / pegi / præteritū formatū est / teste Quintiliano. Ego autē / & pango cū
Quintiliāus n / & abq; n pago / dicendū puto / cum scilicet in præterito pepigi facit / & pegi: quod ēt per cōpositū patet / ut impingo impegi / cōpingo cōpegi. Quom uero / panxi / præteritū formatur / tūc a pāgo cū n factū dicimus. Et triplex de tiner significatū. Vnde uersus. Pegi iungo: cano / panxi: pepigi: paciscor.
- Caper Palumbes cum unico l / masculini / & sceminini generis est / testibus Capro / & Pro Palumbes
Probus bo: quin & hic palumbus declinari potest / dicente Persio satyra. iiii. at cur nō Palumbus
Persius potius teneroq; palumbo? Martialis.
Martialis Inguina torquati tardant / hebetantq; palumbi. Colūbæ sunt siluestres.
- Vgutio Patrimēs non is dicitur / cui pater defunctus est / ut Vgutio somniat: sed cui pater uiuit / appellatus est. Festus in dictione Flaminia. Flaminia dicebatur sacerdotula / quæ flaminicæ diali præministrabat: eaq; patrimēs / & matrimēs erat: id est patrem / matremq; / adhuc uiuos habebat. Hæc ille.
- Ouidius Patera cum t exili / poculi genus / mediā corripit syllabā. Ouidius li. fastorū. iiii. Patera
Virgilius Cūq; meri patera / turis acerra fuit. Virgilius li. ænni. primo. ille ipiger hausit Patarus
Ptolemæus Supmantem pateram: & pleno se proluit auro. Patarus cum t exili / sequente Patara
Pataræus a / filius fuit Apollinis. Patara eadē scriptura / urbs ē Lyciæ / teste Ptolemæo / a Pataræus
Ouidius pataro filio Apollinis cognominata: de qua Ouidius libro metamor. sexto. Messeneq; ferox / patareq; humilesq; Cleonæ. Vbi & more græco patare huius patares declinatur: a qua / sit pataræus cum æ diphthongo. Stadius libro thæbaidos primo. Phoebe parēs / seu te Lyciæ pataræa niuosis Exercēt dumeta iugis. Horatius in tertio carminū. Delius / & pataræus Apollo: ubi ta syllaba apud Statiū correpta est: apud Horatiū uero / producta.
- Horatius Patina cū t exili / & i latio scribit: & mediā syllabā corripit. Iuuenalis satyra. iiii. Patina
Iuuenalis Debetur magnus patinæ subitusq; prometheus. Horatius sermone. xviii. Vt Patena
Horatius modo si patinā pede lapsus frangat agaso. Genus ē uasis. Patena cum t exili /

	sequēte e/mediam producit syllabam. Operculum est calicis.	
Stattius	Planctus & plangor in uno significato dici potest. Stattius libro thæbaidos. xii. Et furtum claro plangore fatentur.	Planctus Plangor
Festus	Patagus morbi genus est. Patagium id dicitur quod ad summam tunicam assui solet teste Festo: uel (ut scripsit Nonius) Patagium aurea chlamys est quæ	Patagus Patagium
Nonius	preciosis uestibus immitti solet.	
Iuuenalis	Pauo paues secundæ coniugationis facit in præterito pau- sicut & pasco. Pauio pauis quartæ significat tundere ferire. Vnde pauimē & pauimētum. Iuena	Pauo Pauimen
Virgilius	lis. Verre pauimentū & nittidas ostede columnas.	Pauimentū
Propertius	Permessus cum duplicato scribitur. Virgilius in Sileno. Tunc canit errantem permessi ad flumina Gallū. Propertius. Et modo permessi flumine lauit amor.	Permessus Permessis
Martialis	Fluuius est Bocætia q a Martiale hic permisis huius permessidis uel permessidos declinatur quom ait. Quid tibi cū Cirrhæ qd cū permessidos unda?	
Virgilius	Pausa quies dicitur. Pausia genus est oleæ de qua Virgilius georgicorum. ii.	Pausa
Plinius	Orchites radiiq; & amara pausia bacca. Hæc Plinius posia appellauit quom dixit li. xv. naturalis historia. Tria sūt oleæ genera: orchites: radii: & posia.	Pausia Posia
Priscianus	Pello pellis tertie coniugationis facit in præterito pepuli: in supino pulsum teste	Pello
Quintilius	Prisciano: uel et secundum antiquos pultū teste Quintiliano. Vñ pulso & pulto	
Terentius	pultas. Terentius. Cesso iā pultare hoc hostiū uicini. Pello pellas unde compel	
Virgilius	lo appello appellas primæ coniugationis est. Virgilius libro æneidos. v. Rectorem nauis compellat uoce Menerem.	
Priscianus	Plecto plectis facit in præterito plexi teste Prisciano in supino plectum teste eodē tractatu de participio. Alii dicūt q facit in præterito plexui in supino ple	Plecto
Hieronymus	xū. Vñ Hieronymus in libro ludicū capitulo. xvi. ait. Si septē crines capitis mei licio plexureris & clauū hunc circumligatum terræ fixeris infirmus ero.	
Phocas	Pecto pectis facit in præterito pexui teste Phoca: uel (ut Aspro placet) pectui: uel	Pecto
Asper	(ut tradit Charisius) pexi. Vñ Mœcenas i Octauiā pexisti (iq) capillū naturæ	
Charisius	mūerib; gratū. Et facit in supino pexū & pectū teste Prisciano tractatu d participio.	
Mœcenas	Pessulū & diminutiue pessellum dici potest. Festus autem masculino genere p	Pessulum Pessellum
Priscianus	tulit quom dixit. Obices sunt pessuli seræ.	
Festus	Pila cū i latino & unico l plura detinet significata ut inferius ostēdemus. Pilus cū	Pessulus
Martialis	i latino & unico l scribitur & primam corripit syllabam. Inde pilo pilas pi/ lat pilos habet icipit teste Festo. Pilo itē significat pilos detrahet dicēte Mar	Pila Pilus Pilo
Pompeius	tiale. Cui præstas cullū quæ Labiane pilas id est pilos detrahis. Cōpitur tñ & pilo pilas pi syllaba pducta: qd a græco trahit auctore Pōpeio. Vñ cōpilo/	Pilum Pilus Pylos
Ouidius	oppilo/expilo. Ouidius li. metamor. xiii. Expilatq; gemis oculos. Lucretius	
Lucretius	libro. vi. Fluctibus aduersis oppilare hostia contra. Horatius in sermonibus.	Pylus
Horatius	Necte cōpilēt fugiētes. Quod Acron enarrās ait Cōpilēt/expoliēt. Cōpila	Pileus Pileum
Acron	re enim (ut pgit) dicūtur milites q occisis qbusdam insignia in bello tollunt.	
Asconius	Vt uero exponit Asconius cōpilare dicūtur q ubiq; surripiunt: expilare aut	Pileolum
Festus	qui aliqd passim surripiūt ui. Cōpilare itē significat cogere & i unū cōdere/ teste Festo. Pilū cū i latino & unico l neutro genere & pilus masculino decli	
Gasparinus	nari pōt: & terebra uocatur. Pilum item eadē litteratura nouacula siue iacu/ lum uocatur: quod tñ a Gasparino cū geminato l scribi præcipit. Sed nescio	Pylon
Ptolemæus	quo pacto nisi forte a πάλω quod est uibro descenderet. Lucanus. & pila	
Ouidius	minantia pilis. Hæc pylos cū y græco & unico l opidum Messeniæ est teste	
Gasparinus	Ptolemæo: a qua fit pylus adiectiuum. Ouidius de ponto. Crede mihi Pylis	
Vgutio	Nestore maior ero. Pileū cū i latino & unico l scribitur: etsi cū duplicato l a	
Gasparinus	Gasparino scribi præcipiat. Neq; ab eo q est pilus uel pellis descendit ut Vgu	
Festus	tio/ Catholicon/ Gasparinus tradidit: sed græcum uocabulū est: quod illi πῆλιον dicūt. Festus. Albogalerus est pileū capitis: quo diales flaminis utebā	
Laurentius	tur. Pōt & hic pileus declinari: etsi Laurentius in Raudēsē dicat non cōpiri.	
Seruius	Seruius sup librū. ii. æneidos. Tiara pileus phrygius ē. Et format p diminitio	
Horatius	nem pileolus/pileolū penultima correpta syllaba. Horatius in epistolis. Vt cū pileolo soleas cōuiuia tribulis. Harū aut oīum dictionū primæ syllabæ	
	qūitas his dignosci uersibus poterit. Pila ferūt ad bella uiri: barbāq; recidūt	

Pila: terit pilus: pila torrēda terunt: Pila taberna: pila fit parietis: ē pila ludus: Carne pilus: pylos urbs: fit pileus ipse galerus. Pylon cū y græco/ & unico l/ proprium fuit uiri Troiani nomen.

Virgilius	Pelagus cū unico l/ scribitur: nā & primā corripit syllabā. Virgili. li. ænei. tertio.	Pelagus
Pōponius Valerius	O tandē magnis pelagi defuncte periclis. Et tā masculini/ q̄ neutri generis ē: sicut uulgus: quo genere scilicet masculino/ protulit Pomponius Mela: & Valerius Flaccus li. p̄mo/ quom ait. O quantum terræ/ q̄tum cognoscere cæli/ Permissum est: pelagum quantos aperimus in usus.	
Priscianus Seruius Plautus Lucillius Priscianus Caper Donatus Seruius Priscianus Persius Cæsar Aphranius Pompeius Cicero Varro Festus Iuuenalis Martialis Vgutio Festus Quintiliāus Quintiliāus	Penus/ tā masculini/ q̄ fœminini generis ē/ testibus Prisciaō/ & Seruio sup librū primū æneidos. Plautus i pseudulo. Nisi mihi ānuus penus hic ab amatoribus cōgerat/ cras populo p̄stitūā uos o puellæ. Lucillius. Magna penus puo spacio cōsūpta pibit. Penus/ tā sed a q̄ q̄rta declinatōe/ declinari p̄t/ teste Prisciaō/ & hoc p̄nus huius penoris/ auctoribus Capro/ Donato/ Seruio: & hoc penū huius peni: & hoc penū ideclinabile/ teste Prisciaō/ Persius. In locuplete penū defēsis pinguibus umbris. Cæsar Strabo in oratōe/ qua Sulpicio respōdet. De inde propinquos nostros Messallas/ domo deflagrata/ penore uolebamus priuare. Aphranins i talione. Vos qbus cordi ē/ intra tunicā manus læua/ dex tra in penū herile. Notandū q̄ penora p̄prie dicuntur res necessariæ ad uictū quottidianū/ auctore Pōpeio. Vnde Cicero de natura deorū/ ait. Penus ē om ne/ quo uestuntur hoies. Locus autē/ ubi penus reponit/ penariū uocat. Varro de lingua latina. Penariū locus ē/ ubi penus reponitur: hoc ē/ edulia/ ad uictū p̄tinētia. q̄ & penarius dictus ē/ teste Festo in hæc uerba dicēte. Penora dicuntur res/ necessariæ ad uictū quottidianū: & locus earū penarius. Pēnariū cum duplicato n/ pēnarium ē repositoriū. Penis fœminini generis est. Vnde Festus ait. Penis/ cauda appellatur/ apendēdo dicta. p̄ mētula autē/ masculino rectius/ q̄ fœminino genere profertur. Iuuenalis satyra. vi. Nouerunt Mauri/ atq; Indi/ quē P̄saltria penē. Martialis. Ocurrat aliquis inter ista Draucus: Cui refibula/ uir turgidū faber penē. Penus format p̄ diminutionē peniculus/ & hoc penicil lū: quod Vgutio hoc peniculū/ & hæc penicilla huius p̄cillæ/ declinari p̄cipit. Festus. Peniculi/ spongiæ longæ propter similitudinē caudarū/ appella tæ sunt. Penna/ & Pinna cū geminato n/ acutū significat/ teste Quintiliano li. primo. Vnde securis utrinq; habens/ ciē bipēnis uocatur. Et illos Quintilia/ nus errare dixit/ q̄ quia a pinnis duabus/ hoc esse bipēnis nomē existimāt/ Pen nas autem esse uolūt/ hoc ē/ nō ēt pinnas. Pennas ergo/ generale ad pinnas no mē/ & ad plumas/ dixerim. Inde fit diminutiue pēnula/ siue pinnulla: quæ sum ma pars auris/ ab acuitate dicta ē. Quare errauerunt Brito/ & Māmætractus sup illud Leuitici capi. xi. cuncta quæ nō habēt pennulas/ & squamas in aquis polluta erunt/ dicētes/ ibi pennulas legēdum esse: nō pēnulas/ utiq; ignorātes/ Pēnulas idem significare/ quod pinnulæ. Hæc Pēnula cum unico n/ genus ē uestimēti: de qua Iuuenalis satyra. v. & multo stilaret penula limbo. Penes præ positio ē accusatiuo deseruiē. Poene aduerbiū est remissiuum: & format com paratiuū poenior/ suplatiuū poenissimus/ teste Prisciano li. tertio: ubi et dicit q̄ strenuus/ arduus/ egregius/ industrius/ innoxius/ perpetuus/ format sua cōpa ratiua/ strenuior/ arduior/ egregior/ industrior/ innoxior/ perpetuior. Penitus/ idest secretus/ format cōparatiuū penitior/ suplatiuū penitissimus/ teste Priscia no li. præfato. Poena cum ce diphthongo/ græci ποινή/ notū est quid signifi cat. Neq; a pēdo descendit/ ut cū Catholico Vgutio somniauit. Poena item ea dē/ scriptura p̄ Aphrica ponit/ a q̄/ fit poenus/ poenicus/ pūicus/ teste Seruio. Virgilius. Poenica regna uides. Punicum/ libi genus est/ teste Festo. Poena itē/ isula q̄dā ē ab occasu Mauritanix/ Tigintāe ē exteriori mari/ teste Ptolemæo. Penates (inqt Festus) alii uolūt ut habeat nominatiuū singularem/ hic penas/ alii hic penatis: At uero Priscianus/ ubi de accusatiuis pluralibus in is/ & i es ter minatis/ differit/ penatis (inqt) antiq; in recto protulerunt. Sed alibi/ ubi de genitiuis pluralibus concisus tractat/ ait. Penas/ genitiuo penatū format/ pro pe natium. Festus. Penetralia/ sunt penatū deorū sacraria. Penuria cum unico n/ a græco trahitur/ auctore Seruio. Festus autem/ latinum uult esse uocabulū.	Penus Penum Penu Penarius Penarium Pennarium Penis Peniculus Penicillum Penculum Penicilla Pena Pina Pennula Pinnula Penula Penitus Poena Penes Poene Penicus Poenus Punicus Punicus Penas Penatis Penuria Poenuria

Festus	Ait enim. Pœnuria idest quod pœne minus sit q̄ necesse est. Quare a penore	
Vgutio	nō descendit ut cū Cahtolico Vgutio uoluit: maxime cum penus primam	
Horatius	corripiat syllabā: pœnuria uero illam producat. Horatius sermone primo.	
	Supremum tempus ne se pœnuria uictus Opprimeret metuebat.	
Nonius	Pes format diminutiue pediulus. Vnde Aphranius referente Nonio ait in ex	Pes
Aphranius	cepto. Atq; ideo nolo: nudo pediolo es tu. Vgutio dicit q̄ facit p̄ diminutio	Pediulus
Vgutio	nem pedulus & pedellus. pes ponitur nonnunq̄ pro remo: ut Plautus protu	Pedulus
Plautus	lit / quom manuū pedes dixit. Vnde tū animantiū / tum fluuioꝝ pedes uocā	Pedellus
Virgilius	tur dicēte Virgilio li. æneidos nono. reuocatq; pedē Tyberius ab alto. Pedū	Pedum
Virgilius	baculum uocatur pastorale. Virgilius in bucolicis. At tu fume pedum: quod	
	me cū sæpe rogaret / Nō tulit Antigenes. Peda / & pedatura / humanū appel	
	latur uestigiū. Peda itē græce pedica latine. i. uinculū pedū. Peda propriū fu	
Ouidius	it uiri nomē: cuius meminit Ouidius li. iiii. de ponto dicēs. Si roget hoc aliq̄	
Lucanus	cur sint narrata Pedoni. Pedor / squalor / uel putor dī. Lucāus. Iōgusq; i carce	
Stadius	re pedor. Stadius li. thæba. iiii. Obsitus exhaustos pedore / & sanguine uultus.	
Martialis	Pædico cū æ diphthongo scribit: primāq; / & mediā syllabā p̄ducit. Martialis.	Pædico
	Sed nec pædico es nec tu Sextile fututor. Is dicitur q̄ pueros ad libidinē affec	Pedica
	tatur. Pedica absq; diphthongo / primā syllabā / & mediā coreptā habet. Vir	
Virgilius	gilius georgi. i. Tum grauibus pedicas / & rætia ponere cruus. Ouidius li. me	
Ouidius	tamor. xv. Rætia cū pedicis laqueos / arteq; dolofas Tollite. genus ē uinculi.	
Priscianus	Pedester masculini / pedestris fœminini / pedestre neutri / & hic & hæc pedestris /	Pedester
Vgutio	& hoc pedestre declinari potest / teste Prisciano. Vgutio declinat etiam hic &	
	hæc pedester.	
	Propago / & propages / in uno significato dici potest: idest progenies.	Propago
	Profapia / & profapies / in recto declinari potest: & dici pōt generis longitudo.	Propages
Lucanus	Pelorus cū unico l̄ scribitur. Mons est Sicilia / dicente lucano li. ii. Extremi colles	Progenies
	Siculo cesseræ Peloro. Peloris huius peloridis cū unico l̄ / genus est conchæ /	Profapia
	ut qdam uolunt. Alii dicunt q̄ peloris est ipsa species: concha uero / genus.	Profapies
Martialis	Martialis. me pascit aquosa peloris. Horatius sermone. xiiii.	Pelorus
Horatius	Murice Baiano melior Lucrina peloris.	Pelorus
	Pendeo pendes secunda / & pendo pendis tertia cōiugatione / declinari potest.	Pēdeo
	Vnum tertiæ accusatiuū postulat: alterū uero / secūda / ablatiuū / uel genitiuū:	Pendo
Tullius	ut est apud Tullii in hortensio. Et qui expectat / pēdet animi.	
	Peribolus cum i latino / masculino genere / & peribolū neutro / declinari pōt:	Peribolus
	& circuitus trāffertur. Nā a περιβαλλω / quod circuire significat / deriuatur.	Peribolum
Pompeius	Penetrare interior ē locus domus / uel templi. Pōpeius. Penetrabilia / sunt penati	Penetrare
Lucanus	um deorū sacraria. Lucanus li. v. Impulit illa pauens adyti penetrare remoti.	Penetrabile
Seruius	Penetrans penetrare / & penetrabile / hoc distāt / teste Seruio: q̄ penetrare / est	
	quod penetrat: penetrabile autē / quod penetratur. Cōperitur tamē / & penetra	
Virgilius	bile / pro penetrare: ut est apud Virgiliū: penetrabile tælum. & Martialis ait.	
Martialis	Ne madidos intret penetrabile frigus in artus.	
Prudētius	Pera / faculus dicitur. Et producit primam syllabā. Prudētius in Psychomachia.	Pera
Martialis	Ingressurus iter / peram ne tollito. Martialis. Dormiat & tetrico cū cane pera	Pero
	rogat. Pera græcū qdem uocabulū est: neq; a περι præpositiōe descendit / ut	
	Vgutio somniavit. Pero huius peronis / genus est calciamētū: & primā sylla	
Iuuenalis	bam p̄ductā habet. Iuuenalis. Per glatiem perone tegi. Virgilius li. æneidos	
Virgilius	vii. crudus tegit altera pero. Fuit et pero nomē p̄priū mulieris matris Alphe	
	sibœæ. Et facit in genitiuo perus: sicut Sappho / & Māto.	
	Perio peris cū i / apud antiquos fuit. Inde uenit peritus: ut iuris / uel iure peritus.	Perio
	Vtroq; enim modo / siue per genitiuū / siue per ablatiuum / loqui possumus.	Pereo
	Pereo per e / interire significat: & ex per / & eo is it / componi manifestum est.	
Strabo	Petra lapis uocatur. Petra itē / locus est iuxta Dyrhachiū / teste Strabone libro	Petra
	septimo. Rursum petra / urbs est mediterranea Sicilia: & eodem nomine uil	Petrus
Ptolemæus	la Petraæ Arabia: ut Ptolemæus ostendit. Petrus proprium uiri nomen. Pe	Petraæ
Hesiodus	traæ cum æ diphthongo in media syllaba / Oceani / & Tethyos filia fuit / teste	Petrea
	Hesiodo in theogonia. Petrea / ea uocabatur / quæ pōpam præcedens in co /	Peteon

Pompeius	loniis aut municipiis imitabatur anum ebria ut scribit Pompeius. Petron	Petrones
Homerus	urbs fuit boetiae teste Homero li. iliados. ii. Perrones rustici appellatur ape	
Pompeius	trarū aspitate uel duricia sic cognominati auctore Pōpeio. Vgutio petrones	
Vgutio	ea dicit esse putamina quae a petris absconditur.	
Salustius	Perfes huius perfis uel perfi tertia declinatione & secunda & Perseus i recto	Perfes
Ouidius	cum eius diphthongo declinari potest sicut Achilles huius Achillis uel Achil	Perseus
Propertius	li & Achilleus: Vlysses huius Vlyssis uel Vlyssi & Vlysseus. Salustius. A pncipio	Perfia
Lucanus	urbis ad bellū Persi Macedonicum. Ouidius heroidum. At mihi quod	Perfis
Priscianus	Perseus & cum Ioue Liber amarūt. Propriū uiri nomē fuit a quo Persia Per	Perfida
Iuuenalis	sis Persida (tribus enim his modis declinari potest) cognominata regio ē cuius	Perfae
Martialis	ppli perfae pfi pfici uocati sunt. Propertius. Persarū sta uir Babylona Semi	Perfi
Hesiodus	ranis urbē. Lucanus libro. x. Et Phariis perfiq; fuit Macetumq; tyrannis. Pri	Perfici
Serenus	scianus in periegesi. Hyrcanū pariter Persum simul atq; Sabaeū. Iuuenalis.	Perfius
Seruius	Nec Croesi fortuna unq; nec Persica regna Sufficiēt aio. Perfius ppriū fuit	Perfes
Virgilius	nomē poetae satyrici de quo Martialis. Sæpius in li. memoratur Perfius uno.	Perficius
Varro	Quā leuis in tota Marfis Amazonide. Perseis filia fuit Oceani & Tetyos te	Perficum
Liuius	ste Hesiodo in theogonia. Hæc perficus arbor est nota cuius fructus perficū	
Lucanus	uocatur. Inde perficus persica perficū. Serenus. Prodest præterea cū baccho	
Iuuenalis	persica frondis.	
Stadius	Pomceriū cū ce diphthongo in scda syllaba scribit dicitū quasi post mœrū: hoc	Pomceriū
Martialis	est murū. Nā mœrus murus uocatur teste Seruio: ut ē apud Virgiliū li. aenei	Pomarium
Propertius	dos. x. atq; ipsis prælia miscet Aggeribus mœrorū pro murorū. Cuius uoca	
Ouidius	buli etymologiā Varro de lingua latina et tradidit: & Liuius li. pmo pomce	
Vgutio	rium affirmās locum esse ad muros itra uel extra ubi ædificare nō licet. Alii	
Lactantius	diciūt pomceriū id so um appellari quod inhabitatur extra mœnia siue in	
Martialis	tus siue post mœnia: quod tetigisse uidetur Lucanus quom ait libro primo.	
Valerius	Longa p extremos pomœria cingere fines. Iuuenalis. Et salibus uehementis intra	
Suetonius	pomœria natis. Pomariū locus ē pomis confitus. Stadius. Quid bifera Alci	
Martialis	noni laudē pomaria regis Martialis. Non mea Massylus seruat pomaria ser	
Propertius	pens. Propertius. Nec mea Phæaces æquant pomaria siluas. Ouidius li. me	
Ouidius	tamor. iiii. Id metuens solidis pomaria clauferat Atlas	
Vgutio	Mœnibus. Pomariū item dicit potest pomorum repositorium.	
Lactantius	Petafus cum t exili masculino genere & petafum neutro declinari posse Vgu	Petafus
Martialis	tio tradit. Fuit teste Lactantio gramatico super librū p̄mum thæbaidos alatu	Petafum
Valerius	Mercurii calciamētū. Alii galericulum siue umbellam significare dicunt: un	Petafo
Suetonius	de & apud Marcialē & Valerium Maximum & Suetonium in Augusto	Petafuncu
Martialis	petafatus legitur: hoc ē umbella tectus. Petafo eadem scriptura coxa uocatur	lus
Iuuenalis	porcina salita. Martialis. Nam mihi cū uetulo sit petafone nihil. Et format di	
Phocas	minutiue petafuculus. Iuuenalis satyra. vii. siccus petafuculus & uas Pelaydū.	
Columella	Pondus huius ponderis & pondo indeclinabile in uno significato accipi p̄nt.	Pondus
Quintiliāus	Quod etsi Phocas pluralis tm̄ numeri esse tradiderit singulari tam̄ numero	Pondo
Messalla	cōperitur. Vñ Collumella ait. Pondo librā & quadratē abiici oportere. Pō	
Marcellus	do enim pro eo quod ē pondus posuit. Inde duapondo cum a ante p̄ & tre	
Varro	pondo cum e teste Quintiliano li. primo in hæc uerba dicēte. Quid q̄ quæ	
Virgilius	dam singula procul dubio uitiosa sunt iuncta sine reprehensione dicuntur?	
Martialis	Nam duopondo & triapondo barbarismi sunt. At duapondo & trepōdo	
Laurētius	ad nostram usq; ætatem ab omnibus dictum est: & recte dici Messalla confir	
Seruius	mat. Nonnunq; et pro numero pondus ponitur teste Marcello Varronem	
Plautus	inducēte dicentem libro de uita patrum quarto. E Græcia alias i uillas cōpor	
	tasse magnū pondus artificum. Simili modo dicimus tercentum: & adiecti	
	ue trecenti nō tercenti. Virgilius. Tercentum niuei condent dumeta iuueni.	
	Martialis. Dicebatq; suis hæc tantū desse trecentis.	
	Peplus (inquit Laurentius in Raudensē illum uidelicet carpēs q̄ neutro pe	Peplus
	plum genere protulit) masculini generis est. Quia confratrem meum ineru	Peplum
	dite carpisti patiaris obsecro uelle doceri. Seruius super librum primum æne	
	idos peplum (inquit) Proprie est palla picta fœminea Mineruæ consecrata.	

Virgilius	Plautus. Nunq̄ ad ciuitatem uenio/nisi quom infertur pepulum. Virgilius ad Messalam. Magna giganteis ornantur pepla tropheis. Ergo & pepulum masculino/quo Græci genere proferunt/& neutro/quo Latini pepulum dicunt/declinari recte poterit. Qui & Græci uti masculino/ita & neutro proferre consueuerunt.	Piper
Persius	Piper huius piperis cum i latino/neutri generis est. Persius. Rugosumq; piper.	Piperi
Horatius	Horatius sermone. xiiii. Primus & inueni piper album cum sale nigro. Com	
Herodianus	peritur et & hoc piperi indeclinabile. Herodianus. Gumi/& piperi/barbara	
Vgutio	sunt. Quare a pyr/ qui est ignis non descendit ut cum Catholico somniauit	
Plinius	Vgutio: qui et addit masculino genere piper declinari posse. Arbuscula e In dica/ teste Plinio libro. xii. naturalis historiae.	
Plinius	Pisa huius pisae cum i latino/ & unico scribitur. Oppidum est Archadiae/ teste	Pisa
Ptolemæus	Plinio li. vi. naturalis historiae. Pisae pluralis tantum numeri/ ciuitas est Tusciae/	Pisae
Lucanus	teste Ptolemæo: de qua Lucanus li. secundo. Hinc Tyrrhena uado frangentes	Pisum
Vgutio	æquora Pisae. Pisa feminini/ & pisum neutri/ genus e legumini: quod neutri generis Vgutio dicit non esse compertum.	
Cæsar	Pollen huius pollinis cum duplicato/ neutri generis est/ testibus Cæsar/ & Pro	Pollem
Probus	bo. Vñ Macer de uiribus hæbarum/ ait. Hoc et succo iuncto cum polline/ quod dat	Pollis
Macer	Hordeæ/ curatur (ut dicunt) pustula quæuis. pot etiam declinari hæc pollis/ testi	Poly
Charisius	bus Charisio/ & Prisciano. Phocas aut masculini generis esse tradidit. Poly cum	Polis
Priscianus	unico l/ & y græco/ significat multum. Polis cum unico l/ & i latino/ dicitur ci	Polus
Phocas	uitas. Polus cum unico l/ pro caelo ponitur. Pholus cum ph/ & unico l/ nomē	Pholus
	centauri fuit. Pola cum unico l/ urbs est Istriæ/ post flexum Adriaci sinus/ teste	Pola
Ptolemæus	Ptolemæo: & eiusdem nois insula in mari Indico/ Carmaniae adiacens/ ut idē	
Ptolemæus	Ptolemæus ostendit.	
Caper	Puls/ & polenta/ siue pulenta (ut caper uult) in uno significato accipi possunt: &	Puls
Ouidius	tam neutri/ q̄ feminini generis est. Ouidius li. metamor. v. Dulce dedit testa	Polenta
Hieronymus	quod coxerat ante polenta. Hieronymus in libro primo Iosue. v. capitulo. Et	Pulenta
	coederunt de frugibus terræ die altero: & azymos panes: & polentam eiusdem anni.	
Hieronymus	Pulmentum/ & pulmentarium/ in una significatione dici potest. Hieronymus in lo	Pulmentum
	anne capitulo ultimo. Pueri nunquid pulmentarium habetis? Pulmentarium	Pulmentarium
	item/ appellari potest pulmentum/ conditorium/ siue repositorium.	
	Pignus huius pignoris/ & pignus huius pigneris/ hoc distat: quod (ut uulgatus est	Pignus
	uerfus) Pignora natorum dicuntur: pignora rerum.	
Iuuenalis	Pignero pigneras/ & pigneros/ dponens usurpatur. Iuuenalis satyra. vii. & Ixna	Pignero
Cicero	pignerat Atreus. Cicero li. i. de republica. Patria ipsa sibi ad utilitatem suam	Pigneor
	pigneretur/ pro pigneraret.	Populus
Seruius	Populus singulari numero/ unius multitudinē ciuitatis significat: plurali autem	Popellus
Virgilius	numero populi/ urbes designat/ teste seruius. Virgilius li. ænidos primo.	Pupulus
Virgilius	Hinc populum late regē. Idē in eodē. Littoraq; & latos populos. Et format p	Populeus
Persius	diminutionē popellus. Persius. Ante diē blado caudā iactare popello. Idē. ar	
Persius	to creasq; popello largior. Populus pro arbore feminini generis est: sed &	
Caper	masculino ueteres protulere/ ut Caper testatur/ & Probus. Et primā produ	
Probus	cit syllabā. Virgilius in bucolicis. Hic candida populus antro. Iminet. Sunt at	
Virgilius	populorum tria genera/ ut scribit Plinius: alba/ nigra/ & quæ Lybica uocant. In	
Plinius	de fit pro materiato populnus/ & populeus. Plautus in casina. Num istæc aut	
Plautus	populna fors/ aut abiegna est tua? Virgilius i georgicis. Qualis pupulea mæ	
Virgilius	rens philomela sub umbra. Statius libro thæbaidos. viii. Cæspite populeo	
Statius	commendat spicula trunco.	
Ptolemæus	Populoniū/ promotoriū e Tusciae/ teste Ptolemæo. Populonia/ urbs e Tusciae/	Populoniū
Ptolemæus	ut idē Ptolemæus ostendit: de qua Virgilius li. ænidos. x. Sexcentos illi dede	Populonia
Virgilius	rat Populonia mater.	Populo
Probus	Populo populus/ & populus deponens/ in usu habetur: quod tamē Probus tra	Populor
Virgilius	dit esse cōe. Virgilius geor. primo. populantq; ingentē farris acruū. Idē libro	
Virgilius	ænidos quarto. Quom populant hyemis memores/ tectoq; reponunt. Idē	
Virgilius	li. ænidos. xii. Quisq; suum populatus iter. Nonnūq; & in bonam partē po	
Pacuius	pulo sumitur. Vnde Pacuius ait. Atq; ita ut promeruit pater mihi patriā po	

Marcellus	pulauit meā: id est amorē populi conciliauit ut probe Marcellus interpretatus ē.	
Apuleius	Plæbs (ut tradit Apuleius) cum æ diphthongo scribitur. Nam a πλάσιον qd' apud Græcos in usu non ē nisi in cōpositione ut diplasion/polyplasion pluralitatemq; significat/derivatur: a quo (ut ait) primā diphthongi uocalem asumpsit. Priscianus autē/absq; diphthongo scribendum innuit. Ait enim/ante duas consonantes finales/ diphthongum reperiri nō posse: ante duplicem posse: ut fæx: faux. Finales intelligas: q; scilicet in eadem finiāt syllaba cum ipsa uocali. Alioquin nō staret regula. Nā mæstus/ uendo palæstra/ cū æ diphthōgo scribitur: etsi diphthongum ipsam gemina consonās/ uel terna sequat. Declinatur ēt hæc plebes huius plebei/ teste Prisciano. Lucāus libro tertio. nescit plebes ieiuna timere. Lucilius li. v. Deficit alma ceres: nec plebes pane potit. Statius li. thæbaidos. iiii. At parte ex alia Cadmi Maurotia plebes. Salustius libro historiarū primo. Plebei tribuniciam potestatem.	Plæbs Plebes
Priscianus		
Priscianus		
Lucanus		
Lucillius		
Statius		
Salustius	Papula/ carbunculus in carne uocatur. Virgilius georgi. iii. Ardentes papulæ/ atq; imundus olētia sudor. Papilla cum duplicato l/ ea est/ qua e māmā lac su-	Papula Papilla
Virgilius	gitur: & nō nunq; pro ipsa māmā ponit. Virgilius libro æneidos. xi. Hasta sub exertam donec perlata papillam.	
Virgilius		
Varro	Pupus/ & pupa/ formāt p diminutionē pupulus/ & pupula. Varro in originibus.	Pupus
Persius	Māmā lactis fugiētis pascere pupum. Persius. Dicite pontifices/ in tēplo qd' facit aurū/ Nempe hoc ut Veneri donata a uirgine pupæ. Martialis. Pupam se dicit Gellia cum sit anus. Ouidius li. primo amorū. Suspicion/ & fama est/ oculis quoq; pupula duplex. Pupulū/ urbs ē a latere meridionali Sardinæ/ teste Ptolemæo. Pupillus/ & pupilla nota sunt uocabula. Pupilla itē/ oculi dicitur. Papes cū duplicato p/ sequēte e/ scribi teste Probo/ & efferrī debet. Sed & puppis cum i post p/ nō semel legimus. Martialis. Scis quota de Lybico litto/ re puppis eat. Lucanus li. viii. Vt sit ab Emathiis semp tua longius oris Puppis/ & Hesperia pelago/ cæloq; relinuas. Ouidius de ponto. Dum mea puppis erat ualida fūda carina. Nā si puppes dixissent/ uersus stat si posset. Porri cū duplicato r/ in singulari numero neutri generis ē in plurali uero/ masculini/ testibus Diomede/ Donato/ Probo/ Phoca. Martialis. Mittit præcipuos nemoralis Aricia porros. Vgutio dicit q; etiā plurali numero facit hæc porra: quod tamen nusq; lectum est.	Pupa Pupulus Pupula Pupulum Pupilus Pupilla Puppis Puppis
Martialis		
Ouidius		
Ptolemæus		
Probus		
Martialis		
Lucanus		
Ouidius		
Diomedes		
Donatus		
Probus		
Phocas		
Martialis		
Vgutio		
Pompeius		
Varro		
Pompeius		
Accius		
Nonius		
Horatius		
Vgutio		
Vgutio		
Persius		
Ausonius		
Festus		
Ennius		
Statius		
Nonius		
Pompoius		
Virgilius		
	Paro paris tertia/ & quarta cōiugatione/ declinari potest. Ennius. Oua parere solet pennis/ genus cōdecoratū. Et facit in præterito peperit/ in supino partū/ & paritū/ rī syllaba/ a quarta coniugatione/ pducta: a tertia autē/ correpta: ut ē apud Statium li. thæbaidos. xi. Hosti ueniat paritura marito. Et facit in futuro indicatiui modi paria/ & paribo/ teste Nonio/ Pomponiū inducente dicētem in auctorato. Si prægnans non es/ paribus nunq;. Pareo pares secundæ coniugationis/ facit in præterito parui/ in supino paritum/ rī syllaba correpta: & producit pa syllabam. Virgilius li. æneidos. iii. Apparent Camerina procul. Paro	Porrum Porcus Porca Porculus Porcellus Porcula Porcella Posticum Posticus Postica Paro Pareo Paro

Stattus	paras primæ cōiugationis/pa syllabā corripit. Stattus libro thæbaidos.iii. Apparat & longo recalet furor.	
Marcellus Pacuius Varro	Paraglyphus masculino & paraglyphū neutro genere/declinari potest. Partus huius partus/uel partus more antiquo/uel pti/tefte Marcello/ueteres declinabāt. Vnde Pacuius ait i Atalanta. Vbi ego grauidam sentio aggraua scere ppinquitatē parti. Varro in andabatis. Candidum lacte papilla conflu it: signum putāt/ ne quid hic partus sequatur mulierē. Et facit in datiuo plu rali & ablatiuo partibus: ut scilicet differat a pars cuius datiuus pluralis ē par tibus. Nonnunq̄ & pro partu partio ponitur/ teste Prisciano.	Paragra phus Paraglyphū Partus Partio
Priscianus	Penelope huius penelopes/ & penelopea/ in recto declinari potest. Ouidius in initio libri heroidum.	Penelope Penelopea
Virgilius	Hanc tua penelope lento tibi mittit Vlyffe. Virgilius in priapea: Mens erat in cunno Penelopea tuo. Vxor fuit Vlyffis.	
Priscianus Virgilius Ouidius Lucilius Priscianus Marcellus Pacuius Alexander	Potior poteris tertia/ & potior potiris quarta cōiugatione/ declinari potest/ te ste Prisciano. Virgilius li. æne. iii. Vi potitur. Quid nō mortalia pectora cogis Auri sacra fames? Ouidius in fastis. Mars uidet hanc: uisamq; cupit: potiturq; cupita. Lucilius libro. v. Deficit alma ceres: nec plebes pane potitur. Et licet Priscianus dicat/ q̄ solum a quarta cōiugatione/ infinitum legitur/ hoc ē potiri/ compitur tñ a tertia in finitū poti/ teste Marcello. q̄ & Pacuium refert dixisse. Adhuc sceptrū patiū tur poti. Quod uerbum/ tam accusatiuo/ q̄ genitiuo/ & ablatiuo/ iungi pōt: etsi Alexander cū ablatiuo tñ cōstrui tradat dicēs. Dignor/ cum potior/ fungor/ uescor/ fruor/ uitor/ Et careo/ iungo casu tantum mō sexto. Quin ē dignor/ fungor/ fruor (de qui bus differuimus) Vtor/ & uescor (de qbus suis locis uidebimus) tā accusatiuū/ q̄ ablatiuū expostulāt. Cicero ad Lentulum. Quod si q̄ potiunt rerū præsta turi uidētur. Terentius in adelphis. Patria potitur cōmoda. Et cōe uerbū esse uidetur. Ouidius meta. x. nec sum potiedā nisi (iq̄) Dicta prius cursu.	Potior
Cicero Terentius Ouidius Tortellius	Pægma huius pægmatis/ cū æ diphthongo scribi a Tortellio præcipitur: q̄ & α π α ι γ ω qd̄ ē ludo/ d̄riatū uocabulū tradit: ludūq; eē dicit. Alii α π η γ μ α ι qd̄ ē pāgo/ uel extruo/ deductū phibent. Et cū in p̄ma syllaba sit η apud Græ cos/ ideo absq; diphthōgo scribi uolūt. Nā lignea quædā erat substructio/ si ue machina: cuius formam/ & positionē/ his uerbis describens Seneca ait. His ānumeres licet machinatores/ q̄ pægmata p se surgētia excogitāt/ & tabulata tacite in sublime crescētia/ & alias ex iopinatio uarietates/ aut d̄ hiscētibus quæ coherēbāt/ aut quæ distabāt/ sua sponte coherētibus/ aut iis quæ eminebant/ paulatim i se relcidētidas. Iosephus belli iudaici li. vii. de triūpho Vespasiani/ & Titi/ i hūc modū pægma describit. Maxime at̄ stupor erat machinarū/ quæ portabantur/ siue pægmatum fabricatio/ pro quorum magnitudine/ uiribus portatiū occurētes timebāt. Multa. n. in tertiu nidū/ quartūq; surgebāt: & ma gnificētia fabricæ: cū admiratōe d̄ lectabat. Plinius li. xxiii. naturalis historiae. Princeps in circo pægma duxit: in quo/ cētū & uiginti quatuor argēti pondo fuere. Seruius sup̄ tertiu georgi. Scena de lignis ad t̄ps fiebat: unde ēt hodie pmanfit cōsuetudo/ ut coponātur pægmata ludorū theatralium editoribus. Iuuenalis satyra quarta. Et pægma/ & pueros inde ad uelaria raptos. Martia. Et crescūt media pægmata celsa uia. Neque enim/ apungo pungis pægma/ de scendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Pægma Pægma
Seneca		
Iosephus		
Plinius Seruius		
Iuuenalis Martialis Vgutio		
Hierōymus	Pugna/ lucta uocatur/ uel prælium. Pugnus/ notū uocabulū/ format diminuti ue pugillus. Pugillaris masculini generis ē. Hierōymus i Luca. Et postulas pu gillare: scripsit dicēs/ loānes ē nomē eius. Hi pugillares pluralis tñ numeri/ ta bellæ sunt lignæ/ uel alterius materie: i qbus stylo scribi cōsueuit/ quæ & hæc pugillaria dici possūt: etsi Tortellius i cōmētariis orthographiæ dicat nō cō p̄ri. Vñ Catullus ad Egnatiū/ ait. En negat mihi uīa redditurā pugillaria/ si pa ti potestis? Qui & hoc pugillū Martialis capularis/ ptulit/ quom dixit. Et q̄/ quid ille exproptu sentētia Parthorū/ pugillo assuecraēte dictauit.	Pugna Pugnus Pugillus Pugillaris Pugillares Pugillaria Pugillum
Tortellius Catullus		
Martialis		

Priscianus	Pungo facit in præterito pūxi/ & pupugi/ teste Prisciano: sed & pepugi uetères	Pungo
Marcellus	dixere/ ut scribit Marcellus. In supino aut facit pūctū. Inde fit hoc pūctū pro	Punctum
Terentius	breuissimo tpe: & pro linea. Terentius in phormioe. Tū tps inde punctū ad	Punctus
Cicero	hāc rem ē. Pro linea aut Cicero p plācio. Nā q̄ questus es plures testes te ha	
Laurentius	berē de Volitia/ q̄ quod in ea tribu pūcta tuleris. Sūt tū / q̄ pro linea/ ēt ma/ sculino genere pūctus declinat: quo quidē genere & philoiophi pferūt: tēsi Laurentius imbrobet.	
	Passer cū duplicato se o q̄ caducū patiat/ morbū/ dictus ē. Neq̄ a pario deducit/	Passer
Vgutio	eo q̄ libidinē pariat: neq̄ ab eo q̄ est paruus/ quasi paruus sit passer/ ut utrū/	Passerculus
Horatius	q̄ sōnt aut Vgutio. Et format diminutiue passerulus. Auicula ē nota/ Passer itē/ genus ē piscis: de quo Horatius sermōe. xviii. passeris/ atq̄ In gustata mi/ hi porrexerit ilia rhombi. Rursu Passer/ nomē ē loci in Italia: de quo Martialis. Non mollis Sinuessa/ seruidiq̄ Fluctus Passeris/ aut superbus Anxur.	
Nonius	Piscolus/ & pisculetus/ in uno significato dici pōt/ teste Nonio. Cato q̄nto ori	Piscolus
Cato	ginū/ de fluuio Ibero loquēs/ magnus (inquit) atq̄ pulcher/ ac pisculentus.	Pisculentus
Ouidius	Ouidius fastoz/ tertio. Est prope piscosus lapidosi Crathidis amnes.	
Virgilius	Parma/ breue scutū est. Virgilius libro ænei. xi. Ense leuis nudo/ parmaq̄ inglo	Parma
Martialis	rius alba. Parma itē/ fluuius est Gallia: cisalpinæ: & eodē noie urbs/ a fluuio co	Parmeser
Varro	gnomiata: de q̄ Martialis. Tūdet & innumeros Gallica parma greges. Ab hac	Parmani
Pompeius	parma/ parmensēs uocitati sūt. Est & alia Parma: a qua/ parmani dicti sūt/ te	
Pōpeius	ste Varrone libro primo de analogia.	
	Purus/ format cōparatiuū purior/ sup/ latium purissimus/ & purimus. Vnde	Purus
	Pompeius ait. Purime tetinero/ id est purissime tenuero. Putus etiā pro pur/	Putus
	rus ponitur/ teste Pompeio.	
Horatius	Puteo putes/ & putreo putres/ hoc distāt: q̄ putere/ scetere significat: & primā	Puteo
Horatius	pducit syllabā: putere aut/ marcere: & pu syllabā corripit. Horatius sermo	Putreo
Stadius	ne. xii. Putet aper/ rhombusq̄ recēs. Idem in sermonibus. Nō alia/ q̄ qua Bi	
Virgilius	zātia putuit orca. Stadius li. thæbai. xi. nuda oīsa/ putrēq̄ Verrere permittat	
Seruius	faniē. Virg. li. æneidos. xi. Quadrupedūq̄ putrē cursu quatit ungula cāpum.	
Priscianus	Placeo places facit in præterito placui/ & placitus sūt/ testibus Seruio sup li. viii.	Placeo
Ouidius	æneidos/ & Prisciano: & primā corripit syllabā. Placo placas pla syllabā pro	Placo
Ouidius	ducit. Ouidius fastoz/ primo. Mox ego/ cur quis alioz/ numina placē. Idem li. meta. viii. Cœpta placēt: & stat sententia tradere mecum.	
	Proco procas primā cōiugatiōis/ & procio procis quartæ/ pro syllaba utrobiz/	Proco
Liuius	correpta/ in uno significato dici pōt: significatq̄ id quod polco/ seu peto. Li	Procio
Festus	nius. Matrē procitū plurimi uenerunt: id est petitū/ ut inter pretat/ Festus. Pro cio aut/ cū primā/ pducit syllabā/ puocat significat: & ex p/ & cio cis cōponitur.	
Probus	Prædor prædaris cū æ diphthongo/ deponēs ē uerbū: qd̄ tū Probus tradit esse	Prædor
Hierōymus	cōmune. Et actiuū/ passiuūq̄/ protulit Hierōymus/ quom i Hefaiā i initio ca.	Prædo
Gregorius	xxxiii. ait. Væ qui prædaris: nōne & ipse prædaberis/ & Gregorius in homilia	
Priscianus	de uirginibus/ de prædari (inqt) desiderat/ q̄ thæsurū publicæ in uia portant. Veteres tū/ teste Prisciano/ ēt prædo prædas protulere: quod & Hierōymus usurpauit/ quom i Iudith capi. ii. dixit. Prædauitq̄ oēs filios Tarsis. Et pau/ Iosephus Iosephus	
	lo post. Et prædauit oēm locupletationē eoz. Iosephus li. antiq̄ tantū. xiii. cap. xviii. Gazæis iratus/ quō Ptolemæū auxiliatorē cōuocassent/ ciuitatē ob/ sedit/ puinciāq̄ ipoz/ de prædauit.	
Apuleius	Prælum cum æ diphthongo/ teste Apuleio scribitur: quod (ut ait) a præluen	Prælum
Virgilius	do deriuatur. Virgilius. Cola q̄ prælorum fumosis deripe tectis. Torcular/ siue pressorium dicitur. Prælum etiam a præluendo dictum / teste eodem	Prælum
Apuleius	Apuleio cum æ diphthongo/ sicut & prælum/ annotatur.	
	Prælior præliaris cum æ diphthongo/ deponens est uerbum. Sed & prælio præ	Prælior
Marcellus	lias ueteres prōtulerunt/ teste Marcello: qui & Ennium refert dixisse in Achil	Prælio
Ennius	le. Ita mortales inter sese pugnant/ præliant.	
Priscianus	Prehendo/ & prædo/ dici pōt: & facit in præterito prehendi/ siue prendi/ teste	Prehendo
Lucanus	Prisciano/ dicēte etiā Lucano illa tū nixu quo præderat hælit. Sed & prendi/	Prendo

Hieronymus	di format præteritū/auctoritate diui Hieronymi/hois (ut opinor) q̄ fuit Lucanus cū Prisciano doctioris: q̄ in Ioanne capitulo ultimo sic ait. Et ascēderūt in nauim: & illa nocte nihil prædiderūt. Et paulo post. Afferte de piscibus/ quos prædidistis nūc. & forte Lucanus p̄ syncopā præderat p̄ prædiderat p̄ tulit: sicut p̄ uendidisti/Martialis uendisti dixit. Ait. n. Vendisti Labiæ tres agellos: Emisti Labiane tres cinædos. Tamen & prendisti protulit Staius filuarum primo/ dicens. cceptiq; laboris Prendisti portus.	
Martialis Staius		
Marcellus	Priores/ & primores hâc habent Marcello tradēte diuersitatē: q; priores cōpa ratiui sunt gradus. Primores aut̄ non tm̄ priores/ uel digniores/ sed etiā summa quæq; res dici possunt. Vñ & Turpiliū inducit dicentē in Demetrio. Sando alio innixa digitis primoribus. Horatius in sermonibus. Primores populi arripiunt: populūq; tributim: id est priores/ uel digniores.	Priores Primores
Turpilius Horatius		
Priscianus	Problema huius problematis/ & hoc problematū/ declinari pōt/ teste Prisciano. Propositio dicitur/ annexam interrogationem detinens.	Problema Problematū
Diomedes Acron Martialis Hieronymus Acron Horatius Virgilius Martialis	Plaudo plaudis tertia/ & plodo plodis/ testibus Diomede/ & Acrone sup̄ artē poeticā Horatii/ dici pōt: quin etiā & secunda cōiugatione plaudeo plaudes. Martialis. Plaudere nec cano/ plaudere nec glaphyro. Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xii. Caput suū mouebit: & plaudebit manu. Palinurus cū unico l/ & i latino scribitur. Mons est Sicilia/ teste Acrone/ dicente etiā Horatio in tertio carminum. Nec Sicula Palinurus unda. Fuit etiā proprium uiri nomen: de quo Virgilius. Ecce gubernator sese Palinurus agebat. Aliter accipitur apud Martialem/ ubi ait. Minxisti Pauline semel corrente carina. Meiere uis iterū: iam Palinurus eris: hoc est bis meiens. Nā πάλιν significat meiere: & ὄψοσ̄ urina dicit. Paliurus cū unico l/ & i latino/ hærbæ est spinosa: de qua Virgilius in bucolicis. Carduus/ & spinis surgat paliurus acutis. Est etiā nomen arboris i Aphrica. Paliurus itē/ palus quædā est Marmaricæ prouinciæ/ teste Ptolemæo.	Plaudo Plodo Plaudeo Palinurus Paliurus
Ptolemæus Marcellus Cato Acron Horatius Marcellus Varro		
Priscianus Liuius Næuius Plautus Aphranius Cæcilius Liuius Ennius Liuius Iuuenalis Hieronymus Probus Priscianus Phocas Cæsar Horatius Ouidius Virgilius	Puerilitas/ & puericia/ in una significatiōe dici pōt/ teste Marcello. Cato de liberis educandis. Velim me Herculis audire puerilitatis formulā. Dicit nōnunquam per syncopā & puericia/ quatuor uidelicet syllabarū/ teste Acrone: ut ē apud Horatiū in primo carminū. Actæ non alio rege puericiæ. Puericia item/ p puritate nōnunquam ponitur/ teste Marcello. Vnde Varro rerū diuinarū libro primo ait. Quæ puericia est/ infrequens polluta.	Puerilitas Puericia Puericia Puritas
Priscianus Liuius Næuius Plautus Aphranius Cæcilius Liuius Ennius Liuius Iuuenalis Hieronymus Probus Priscianus Phocas Cæsar Horatius Ouidius Virgilius	Puer/ cois generis est/ teste Prisciano. Liuius in odyssæa. Sancta puer Saturni filia. Næuius belli punici li. vi. Prima incedit Cereris Proserpina puer. Declinat & hic puerus/ & hæc puera: sicut puellus/ & puella. Plautus in mercatore. Tu puere abi hinc intro ocyus. Aphranius in incedio. O puer puere sine me prospicere mihi. Cæcilius in Vmbris. Age age puer duc me ad patrios fines decoratū opipare: hoc est laute/ uel opulēter. Liuius in odyssæa. Mea puera qd uerbi ex ore tuo super fugit/ Ennius. Sic nos ille suos diis sacrificare puellos. Liuius libro. x. Inde uenit Roma tener ipse etiā atq; puellus. Iuuenalis satyra prima. Et maribus nudas oñdit Pyrrha puellas. Et facit in datiuo plurali/ & ablatiuo puella/ puellis: sicut & puellus. Hieronymus in Daniele capitulo. xiii. Cum de abularem in pomoerio/ soli ingressa ē hæc cū duabus solis puellis.	Puer Puerus Puera Puellus Puella
Priscianus Seruius Salustius	Pubes/ & puber huius puberis/ cois generis est/ testibus Probo/ & Prisciano: & si Phocas masculini tm̄ generis esse tradiderit. At uero Cæsar pubis cū i enūtiari præcipit. Cuius est cōpositū adiectiue declinatur hic & hæc ipubis & hoc ipube: ut ē apud Horatiū i epodo. Insignibus raptis puer ipube corpus. Et facit i gto ipubis: nō ipuberis. Ouidius li. meta. iiii. Impubesq; genas/ & eburnea colat/ decusq;. Virgi. li. ænci. v. Custodē ad sese comitēq; ipubis Iuli. Nā genitiu⁹ ipuberis/ n̄ uenit ab eo qd ē i recto pubis cū i: quo (ut diximus) mō/ declinari debet Cæsar tradidit: sed ab eo qd ē i recto puber/ ul' pubes puberis/ teste Prisciano: quæadmodū ceres cereris. Idē sensit Seruius sup̄ librū Virgilio præfatū: ubi ait. Impubis Iuli/ ab eo qd ē pubis. Nā qd ait Salustius/ puberes oēs iterfici iubet/ uenit ab eo qd ē puber. Et sunt ista cois generis/ si referantur ad singulos. Multitudo autem si dicatur/ foeminini tantum generis est/ hæc pubes.	Puber Pubes Pubis Pubertas Pubens

Seruius	Hæc ille. Pubes itē pro ipsa ætate ponitur: hoc ē pubertate: quæ in masculo.	
Virgilius	xiii. i. scemia uero. xii. anog. ē. Puber ē: & pubēs: sicut ad hoies: ita ad hæc.	
Virgilius	bas trãffer tur: teste eodē Seruio: ut est apud Virgilium libro aneidos. xii.	
Prisciãus	Puberibus caulem foliis. Idem li. aneidos quarto. Pubentes hæc bæ.	
Prisciãus	Prorsus: & prũ. dici põt: teste Priscião: sicut rursus: & rursũ: uersus: & uersũ.	Prorsus
Prisciãus	Præpes cū æ diphthõdo: triũ generũ est: teste Prisciano: & uelox interpreta-	Prorsum
Festus	tur. Perpes etiam trium generum: perpetuus dicitur: teste Festo.	Præpes
Priscianus	Prosper: & prosperus prospera prosperũ: declinari põt: teste Prisciano. Vñ	Perpes
Cicero	Cicero li. vi. de republica: ait. Deide ē hominũ generi p̄sperus: & salutaris.	Prosper
Priscianus	Panther cū th aspirato: masculino genere: & pãthera sceminino: declinari põt	Prosperus
Horatius	teste Prisciano. Horatius in epistolis. Diuersũ confusa genus panthera came-	Panther
	lo. Animal est ferũ. Vnde ex πῶρ qđ significat totaliter: & ὄρ fera: cõponit.	Panthera
Vgutio	Aliã somniauit Vgutio deriuat: onē: quã & Catholicon cõfirmat. Ait. n.	
	Panther dicit a panthon quod est omnium: quãsi omnium sit amicus.	
Prolemæus	Paradisus cū i latio: & unico (græci παρὰ δεισοσ) tã masculini: q̄ sceminini	Paradisus
	generis est. Qui dũ pro loco pomis consito accipitur: pomariũ appellari po-	
	test. Paradisus item urbs est in Syria: teste Ptolemæo.	
Vgutio	Paro huius paronis: masculini generis: nauigii ē genus. Neq; a pirata descēdit:	Paro
Virgilius	ut cū Catholico Vgutio somniauit. Paros: sceminini generis: insula ē una ex	Paros
	cycladibus: de qua Virgilius li. anei. iii. meminit: dicēs. Olearon: niueãq; Pa-	Pharos
Seruius	ron. Hæc pharos huius phari cū ph: insula fuit egypti: nũc aut Alexãdriæ: te-	
Lucanus	ste Sequio sup li. xi. anei. dicēte ēr Lucano. Nũc claustrũ pelagi cõcepti Phar-	
Stattus	ron: insula quondam. In medio stetit illa mari: sub tpe uatis Proteos: at nũc	
	est pellæis proxima muris. Pharos item: turris ē hostiẽsis: de qua Stattus li.	
Lucanus	filuarũ tertio. Lumina noctiuagæ tollit pharos amula lunæ.	Proteus
	Proteus cū t exili: & eius diphthõgo: facit in genitiuo protei: & proteos. Luca-	Prothous
	nus. In medio stetit illa mari: sub tpe uatis Proteos. Fuit Oceã: & Tethyos	
Homerns	filius. Prothous cū th aspirato: propriũ fuit uiri Græci nomen: teste Home-	
	ro libro iliados secundo.	
	Proxeneta: nõ person eta: dici debet. Nam a πρὸ ξενέω: quod ē hospitio coa-	Proxeneta
	pro deriuat. Nũc aut: & q̄ cõpositor: uel mediator: emibiliũ rerũ: siue uandĩ-	
	bilium est: proxeneta uocatur.	
Quintiliãus	Pythagoras: & pythagora: in recto: teste Quintiliano protulerũt. Propriũ fu-	Pythagoras
	it philosophi nomē. Et scribitur cum y græco: & th aspirato.	Pythagora
	Philorciũ cū i latio: & unico l: & philorcia: declari põt. Propũ fuit m̄ieris nom.	Philorciũ
	Pelias cū unico l: & i latino: & Pelia uiri p̄priũ nomē: teste Quintilião: declia-	Philorcia
Quintiliãus	ri in recto põt. Et primã corripit syllabã. Virgilius li. anei. ii. Et grauior Peli-	Pelias
Virgilius	as: & uulnere tardus Vlyssi. Valerius Flaccus li. i. Hæmonia primis Pelias frã-	Pelia
Valerius	nabat in anis. Pella cū duplicato l: urbs ē Syria: curua: teste Ptolemæo. Alia	Pella
Ptolemæus	est eodē noie in Macedonia. de qua Lucanus. Exigua: secuta fuit prouincia	Pellæus
Lucanus	Pellæ. Inde fit pellæus cū æ diphthõgo. Iuuenã. Vnus pellæo iuueni nõ suffi-	Peleus
Iuuenalis	cit orbis: idest Alexãdro Macedonia: ex ciuitate Pella. Lucanus. at nũc ē pellæ	Pelium
Lucanus	is proxia muris. Peleus cū unico l: & eius diphthongo: pater fuit Achillis: de	Pellis
Stattus	quo Stattus in Achilleide. Peleus te nato socerũ: & Thetis hospita iungunt.	Pellex
Herodotus	Peliũ cū unico l: & i latio: mons ē Thessalia: teste Herodoto li. historiãz. vii.	Pallaca
Lucanus	de quo Lucanus li. vi. Pelion opponit radiis nascētibus ũbras. Pellis cū dupli-	Pallacis
Vgutio	cato l: notũ ē qđ significat. Pellex cū duplicato l: scribit: et si Vgutio cū unico	Pallax
	l: scribi: præcipiat. Neq; græcũ uocabulũ ē: ut nõnulli asseruerũt: sed latinũ.	Pallacia
Mafurius	Nã apud latinos Mafurius iure cõsultus: testibus Seruio: & Paulo libro me-	Pellacia
Acron	morabiliũ: scribit pellicẽ eã habitã: quã cū uxor nõ esset: cū aliquo tũ uiue-	Pellax
Flaccus	bat: quã nũc teste Acrone cõcubinã appellãt. C. Flaccus libro de iure Papy-	
	riano: pellicẽ scribit nũc uulgo uocari: quã cū eo: cui uxor sit: corpus miscet:	
Ouidius	ita ut nõ uiri pellex: sed uxoris dicatur. Quod etiã cõfirmat Ouidius. Nã de	
Ouidius	Iunone loquẽs: sic ait libro metamor. primo. Protinus exarsit: nec tpa distu-	
Ouidius	lit irã: Horificãq; oculis: aĩoq; obiect Erinyem Pellicis Argolicæ: stimulo: ofq;	
	i peccõr cæcos Cõdidit: & p̄ fugã p̄ totũ terruit orbẽ. Idẽ li. meta. x. Tunc eris &	

Valerius	matris pellex / & adultera patris / Idem libro metamor. x. pellex ego facta fororis: Tu geminus cōiūx. Valerius Flaccus li. v. Deficit i thalamis turbata q; pellice cū iunx / Pallā / & gemiferæ domum exitiale coronæ Apparat. At utro Pōpeius / pellices (inqt) nūc quidē appellātur aliēis succūbētes / nō solū sceminæ: sed ēt mares. Martialis. Quid quasi pellicibus torqris inepta mini / stris / In qbus & breuis ē / & fugitiua uenus / Viri aut cōcubina / apud Græcos πικλάκι dī: cuius ēt gtm pluralē pallacæ / Suetonius i Vespasiō ptulit. Sed & πικλάκι apud Græcos declinat: ut ēt apud Liuiū libro .xxxv. ab urbe cōdita: ubi de Alexādro tūc cælibe loquēs / q dilecta Apellē cōcubina donauit / sic inqt. Nāq; cū delectā sibi ex pallacibus suis præcipue noīe Cam pfacē nudā pingi ob admirationē formæ / ab Apellē iussisset: ubi nōnulli legunt pallacibus: quasi & pallax in recto faciat: quod & Laurentius tradit / & Tortellius. Et a pallaca / fit (ut puto) hæc pallacia / fallacia: quæ tñ / & pellacia dici pōt / testibus Marcello / & Seruio / Lucretiū inducēte dicentē li. secundo. Subdola quōm ridet placidi pellacia ponti. Nā pallax fallax interpretatur / di cēte Virgilio li. ænei. iiii. iuidia postq; pellacis Vlyssi / Pellex itē nō tñ ea quæ cū alio corpus miscet / sed & quæ olim miscuit / hoc est pellex fuit appellari pōt: ut ē apud Iuuenalē satyra secūda. Horrida quale facit residēs in codice pellex. Nā horrida effecta / expelli domo cōsueuit: quæ misero postea codice / hoc ē sedili / residens ob egestatē / lanā trahere cogitur.	
Pompeius Martialis		
Suetonius		
Liuius		
Laurētius		
Tortellius		
Marcellus		
Seruius		
Lucretius		
Virgilius		
Iuuenalis		
Donatus	Paragoge / figura ē cōtraria apocopæ: quā alii paralepsim / alii prolepsim uocāt: id est præsupponē / teste Donato. Paragogen / dici pōt deriuatiuum.	Paragoge Paragogen
Hesiodus	Pluto / Saturni filius fuit. Fœminini aut gñis Pluto / filia fuit Oceāi / & Tethyos / teste Hesiodo in theogonia.	Pluto Pluto
	Pentarchus cū t exili / & ch aspirato scribit: & is dī / q qnq; præest. Pentacōtarchus cū t exili utrobq; / & c nō aspirato in tertia syllaba / & ch aspirato in ultima / dici potest quinquagenarius: hoc est / qui præest quinquaginta.	Pentarchus Pentacōtarchus
Ouidius	Phalaris huius phalaris / uel phalaridis / cū unico / propriū fuit uiri nomen: de quo Ouidius li. iiii. tristū. Dixerat & phalaris pœnæ mirande repertor. Virgilius li. ænei. viii. Principio phalarim. Phalaræ cū unico / sequēte e / ornata sunt equoq;. Neq; a phagin descendit / ut cū Catholico Vgutio sōniauit: sed a φαρπερῶ / qd ē illustro: uel (ut quidā uolūt) ἀπὸ τῆς φαρμακίης φαρμ. Virgilius li. æneidos. ii. Primus equum phaleris in signē uictor habeto. A Græcis cum α in media φαρμακίης scribitur.	Phalaris Phalaræ
Virgilius		
Vgutio		
Virgilius		
Tibullus	Phalernus cū unico / scribitur. Mōs ē Cāpaniæ: a quo phalernū uinū / siue Phalernus cognōiat. Tibullus li. ii. Nūc mihi suos ueteris pferre phalernos. Cōsulis / & Chio soluite uicla cado. Martialis. Rhæsinata bibis uia: phalerna fugis.	Phalernus Phalernus
Martialis		
Ptolemæus	Phasis / urbs ē Colchidos / & fluius / teste Ptolemæo. Alius ē fluius eiusdē nois i Taprobane Indiæ / sula / ut idē Ptolemæus oñdit. Et facit in gto phasis uel phasidis / uel phasidos. Vnde de Colchidis fluius / Papinius ait in siluis. Credas ad Tanaim / serūq; phasim. Ouidius li. metamorpho. septimo. Contigerant rapidas limosi phasidos undas.	Phasis
Ptolemæus		
Papinius		
Ouidius		
Virgilius	Pistris huius pistris cū i latino utrobq; scribit. Piscis ē: quē alias cætū uocāt: de quo Virgi. imani corpore pistris. Rufus Festus in Arato. Cedit apex summa qua lux pistrice cornuscat. Pistris itē / uerbale nomē scemininū ē. Pistris huius pistris cum i latino utrobq; / genus est nauis: de qua Virgilius. Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim.	Pistris Pistris
Rufus		
Virgilius		
Tortellius	Pithecusæ cū i latio / & th aspirato / sequēte e / & c exili scribit: etsi a Tortellio cū y græco / & a in scda syllaba / scribi præcipiat. Insula ē in mari Tyrrheno / teste Ptolemæo: i qua / pithecusæ pluralis tñ numeri oppidū ē: de quo Ouidius libro metamor. xiiii. steriliq; locatas Colle Pithecusas.	Pithecusæ Pithecusæ
Ptolemæus		
Ouidius		
Horatius	Platea / locus uocatur latus / & spaciosus. Et producit mediā syllabā: quā etiā qñq; corripit. Horatius in epistolis. Puræ sunt plateæ. Platea item / oppidū ē Cæltiberiæ / dicente Martiale. Hic pigri colimus labore dulci Boterdam: Plateamq;. Cæltiberis Hæc sunt noia crassiora terris. Plateæ pluralis tñ numeri / cum æ diphthongo in media / & ultima syllaba / urbs est Boætiæ / testibus	Platea Plateæ
Martialis		
Ptolemæus		
Lactantius		

Papinius	Ptolemæo & Lactantio grāmatico: de qua meminit Papinius li. thæbaidos vii. dicens. Nuntiat excubiis uigiles arsisse plataeas. Plataeæ itē eadē litteratura	
Herodotus	isula ē ī mari Libyco/ ex opposito ad Cyrenen/ teste Herodoto li. historiæ. iiii.	
Seruius	Præneste neutro genere/ & prænestsis fœminino/ declinari pōt/ testibus Ser/	Præneste
Priscianus	uio super li. vii. aeneidos/ & Prisciano. Virgilius. Quiq; altū Præneste uiri. Iu/	Prænestsis
Virgilius	uenalis satyra tertia. Quis timet/ aut timuit gelida Præneste ruinā? Dicitur	
Iuuenalis	est aut Præneste (si Festo credimus) eo q; locus/ in quo sitū est/ mōtib. præ	
Festus	stet. Quare cū æ diphthondo scribendū est. Seruius uero/ ἀπὸ τοῦ πριποῦ	
Seruius	hoc est ab ilice/ quæ ibi abundat/ cognominatū tradit. Oppidū est Tusciæ/	
Festus	a Cæculo Vulcani filio conditū/ teste Festo/ dicente ēt Virgilio. Nec prænē/	
Virgilius	stinæ fundator defuit urbis/ scilicet Cæculus. Solinus autē/ a Præneste Latini	
Solinus	regis filio/ sic appellatū scribit.	
Virgilius	Prochyta huius prochytae/ & prochyte huius prochytes/ declinari pōt/ & cum	Prochyta
Ouidius	ch aspirato/ & y græco/ & t exili scribitur. Virgilius li. aenei. nono. Tum soni	Prochyte
Ptolemæus	tu Prochyta alta tremat. Ouidius libro mera. xiiii. Inarimen / Prochytenq;	
Syllius	legit. Insula est in mari Tyrrheno/ teste Ptolemæo.	
Syllius	Pernix genituo pernicis/ ni syllaba producta/ uelox dicitur/ siue citus. Syllius	Pernix
	libro secūdo. Pernici uelox cursu/ rapit incita membra: id est cito. Pernix ge/	
	nituo pernicis/ ni syllaba correpta/ perniciosus interpretatur. Fœminini at	
	generis pernix/ pro morte ponitur.	
Vgutio	Propheta/ masculini generis/ & hic prophetae in recto/ fœminini autē prophe/	Propheta
Hieronymus	tis/ & prophetissa declinatur. Neq; exprocul/ & phonos/ cōponitur/ ut cum	Prophetes
Hieronymus	Catholico. somniavit Vgutio: sed a προφημι/ quod est prædico/ descendit.	Prophetis
Festus	Hieronymus in libro Iudicū capitulo quarto. Erat autē delbora prophetis	Prophetissa
	uxor Laphidet/ quæ iudicabat populū. & facit in genituo prophetidis/ uel	
	prophetidos. Idem in Luca. Et erat Anna prophetissa filia Phanuel. Prophe/	Prophetia
	tas (ut scribit Festus) antiqui uocabant antistites phanorū/ oraculorūq; inter/	
	pretes. Theologi autē prophetas eos appellāt/ qui futura prænuntiāt/ ab eis	
	primū intellecta: Alias uera nō possēt uocari prophetia. Et producit prophe/	
	tia penultimā. Nam apud Græcos cū ei diphthōgo προφητεια scribitur.	
Seruius	Portitor/ & qui porrat/ & qui portatur/ teste super librum sextū aenei. Seruio/	Portitor
Stadius	dici pōt. Stadius libro thæbaidos primo. Languet hyperboreæ glacialis por/	
Virgilius	titor ursæ. Virgilius libro præfato. Portitor ille charon.	
Vgutio	Polluceo cū duplicato l/ & ex poly/ quod est multū/ & luceo/ cōponitur: non	Polluceo
Plautus	autē: ex post/ uel procul/ uel porro/ ut somniabundus tradit Vgutio. Plautus	
Pōpeius	in sticho. Ut decimā partē Herculi polluceā: id est splendide dedicē/ uel deuouēā.	
Vgutio	Pellicio pellicis cū duplicato l/ scribitur: cōponiturq; ex per/ & lacio lacis. Nā	Pellicio
Priscianus	lacere/ decipere significat/ auctore Pompeio. Neq; a liceo lices descendit/ ut	Pellicio
Terentius	Vgutio somniavit. Et facit in præterito pellexi/ & pellicui: in supino pellectū/	Pelluceo
Publius	& pellicitū/ teste Prisciano. Terentius in phormione. Is senem per epistolas	Pellego
Iuuenalis	pellexit modo/ nō montes auri pollicens: Publius Varro belli Sequanici li.	Pellego
Plautus	secūdo. Deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis. Potest etiā scribi per/	
	licio: sicut & pelliceo dicimus/ & perluceo: pellego/ & perlego. Iuuenalis sa/	
	tyra secunda. Cretice peluces. Plautus in asinaria. Inter me/ & amicā/ & lenā/	
	leges pellege/ pro perlege.	
Priscianus	Patior pateris deponens uerbū est/ teste Prisciano quod tñ Donatus dicit esse	Patior
Donatus	cōmune. Veteres etiā patio patis protulerūt/ teste Diomede: qui & Næuiū	Patio
Diomedes	refert scripsisse in proiecto. Populus patit: tu patias modo. In compositione	Pateo
Næuius	quāq; retinet a litterā: quādoq; mutat in e: ut cōpatior/ perpetior. Et facit in	Pando
Priscianus	supino passum: sicut pateo: & pado. Pateo facit in præterito patui/ & passus	
Priscianus	sum: in supino passū/ teste Prisciano. Pado format ēt supinū passū/ teste Pri/	
Beda	sciano: qn ēt & passū/ ut tradit Beda sup Donatū. In cōpositione autē/ aliqñ a lit/	
Seruius	terā seruat: nōnunq; in e uertit/ testibus Seruio sup li. primū aenei. & Gellio li.	
Gellius	xv. noctiū atticarū. Cæcilius. cū se ex regulis hæc nūtiasset/ flāmeū ex passum	
Cæcilius	domi protulerūt. Plautus in milite. Credo ego istoc exēplo tibi esse eundū	
Plautus	extra portam dispeffis manibus/ patibulum quom habebis.	

	Pindo pindis facit in præterito pindi: in supino pinsum. Pinso pinis tertiæ cō	Pifido
Perfius	iugationis est: & facit in præterito pinsui: in supino pistū. Perfius satyra .ii.	Pinso
Seruius	O lane a tergo quem nulla ciconia pinsit. A pistu supino / sit nomen uerbale	Pistor
Varro	pistor. A pinsu aut supino a pindo / formatur uerbale pinfor idem signifi-	Pinfor
	cans quod & pistor teste Seruio super librū primū ænei. A quo item supino /	
	uenit pinso pinfas primæ coniugationis uerbū. Varro rerū rusticarū libro .i.	
Ptolemæus	Promendū diē ut i pistrino pinsetur / ac torreat: id est tūdatur uel frangatur.	Ptolemais
	Ptolemais huius ptolemaidis uel ptolemaidos & hæc ptolemaida / ab accusa /	Ptolemaida
	tiuo græco formata / declinari in recto potest: & cū t exili scribitur & unico l.	
	Est aut quituplex ut ex Ptolemæo colligere potui. Vna Aegypti: alia Aethio	
Stadius	piæ: alia Phoenices. alia Nili fluminis: alia in Cyreinaica prouincia Aphricæ.	Phafelus
	Phafelus cum unico l / sceminini generis est nauis genus. Stadius li. siluarū .iii.	Phafelis
Catullus	Quæq; securā religent post terga phafelon. Comperitur tamen & mascu	
	lini generis apud Catullū: ubi ait. Phafelus ille / quē uidetis hospites. Mafcu /	
Ptolemæus	lini aut generis / legumentū est. Phafelis / urbs est mediterranea Lyciæ circa	
Ptolemæus	montē Cogrante / teste Ptolemæo. Alia est eiusdem nois urbs in Iudæa ab oc	
Diomedes	casu Iordanis ut idem Ptolemæus ostendit.	Pinus
Donatus	Pinus cū i latino / arbor nota / tam masculini q̄ sceminini generis est / testibus	Pinum
Priscianus	Diomede & Donato: Et tam quarta declinatione / q̄ secunda / declinari pōt /	
Ptolemæus	teste Prisciano. Pinum / urbs est Daciæ / teste Ptolemæo.	Pluo
Laurentius	Pluo pluis perrarū est. Et licet Laurentius dicat / q̄ pluit / nec suppositū / nec ap	
Tibullus	positū recipit (Pace eius dixerim) nonnūq; suppositum admittit. Vnde Tibul	
Liuius	lus ait Multus & in terras deplucitq; lapis. Et iungitur q̄sq; ablatiuo: ut est	
Florus	apud Liuiū / & Florū. Nuntiatū est in Albano lapidibus pluiffe.	Princeps
Virgilius	Princeps tā pro primo / uel prima q̄ p principante / cōis generis est. Virgilius.	Principissa
Virgilius	Princeps ardentē coniecit lāpada Turnus: hoc est primus. Idem li. ænei .xi.	
	Princeps turmas inducit Afilas: id est prima. Nonnūq; etiā apud uulgos pro	
	principante scemina / principissa usurpatur.	
	Protendo & portendo / hoc distant: q̄ protendere / producere / seu prolongare	Protendo
	significat: portendere aut / præostendere.	Portendo
Priscianus	Plico plicas facit in præterito plicauit / & plicui: in supino plicatū & plicitū / te /	Plico
	ste Prisciano: a quo cōposita quatuor applico scilicet implicio / cōplicio / ex /	Plicio
	plico idem habent duplex præteritū: & duplex supinum. Reliqua aut a pli	
Priscianus	co cōposita / solum in aui præteritū formant: supinū in atū: ut duplico / tri	
Pōpeius	plico / multiplico / replico / supplico. Antiqui tamen / teste Prisciano / etiā pli /	
Priscianus	cio plicis tertiā coniugatione protulerūt. Vnde explicat dicimus: & expliciūt.	Prandium
Ennius	Prandiū a græco trahitur / auctore Pompeio.	Prandeo
Lucillius	Prandeo prandes facit in præterito prandi / & pransus sum / teste Prisciano.	Paluster
Næuius	Paluster masculini / palustris foeminini / palustre neutri generis / & paluster pa /	
Martialis	lustra palustrum / teste Prisciano / declinari potest.	Præcox
	Præcox genitiuo præcocis / triū generū / cum æ diphthōgo / & præcoqus præ	Præcoquus
	coqua præcoquū / in una significatione dici pōt. Ennius analiū sexto. Præcox	
	pugna est. Lucillius li. tertio. Aspera atq; præcox est fuga. Næuius. Huic puel	
	læ præcox libido est. Martialis. Vilia maternis fueramus præcoqua ramis. i.	
	immatura: uel ante tempus matura.	
Festus	Præses / præsul / præstes / cōmunis sunt generis: & in uno significato accipi pos	Præses
Phocas	sunt. Præstitē (ait Festus) dicebant antistitem. Apud ecclesiasticos tñ / præses q̄	Præsul
Priscianus	præsides temporalibus / præsul aut / q̄ ecclesiasticis præst / siue spiritualibus /	Præstes
	appellatur. A Phoca tñ / masculini tñ generis esse præsul traditur: sed a Pri /	
	sciano communis. Et cum æ diphthongo annotantur.	
Probus	Præsepium cum æ diphthondo / & hoc præsepe / & hæc præsepes / in recto de	Præsepium
Plantus	clinari potest / teste Probo / dicente etiam Plauto. Præsepes mea est.	Præsepe
Ouidius	Pauus huius pau / & pauo huius pauonis / declinari potest. Auis est nota.	Præsepes
	Paris / facit in genitiuo paris / uel paridis. Ouidius libro meta. tertio. Accusq; Pa	Pauus
	rim: prædamq; Helenāq; reposco. Fuit Priami regis filius. Puluinar neutro /	Pauo
Iuuenalis	& puluinus masculino genere / declinari pōt. Iuuenalis. Forda lupanaris tu /	Paris

Ovidius lit ad puluinar odorem. Ovidius de arte. Puluinar facili composuisse mat.
 Ovidius Idem libro heroidum. Colla q; puluino nostra ferenda dedi. Dicitur uulgo plumaciū. Et format diminutue puluillus.
 Seruius Pingue pinguedo pinguitudo in uno significato accipi possunt: etsi Seruius dicar: pinguedo & pinguitudo latina non sunt. Virgilius georgicorum. iii.
 Virgilius Impendunt curas denso distendere pingui. Festus in dictione arbilla arbilla.
 Festus (inquit) aruina est: quæ pinguedo est corporis. Hieronymus in genesi. Det tibi deus de rore cæli & de pinguedine terræ abundantia uini & olei. Nam sicut albedo dicitur & albitudo grauedo & grauirudo dulcedo & dulciturdo (ut in ipsis dictionibus uidimus) ita nihil differentia est pinguitudo dicitur an pinguedo. Declinatur etiam adiectiue pinguis pingue. Virgilius. Pinguiq; in ueribus torrebimus exta columnis.
 Virgilius Pergamus in singulari numero sceminini generis est: in plurali uero neutri testibus Diomede & Phoca. Sratius libro siluarum primo. quidcunq; tibi Troiana recondit Pergamus. Ouidius heroidum. Diruta sunt alius uni mihi pergama restant. Pergama Troiana erant ædificia. Pergamum urbs est in minori Asia: quæ & hæc pergamus declinari potest. Martialis. Pergamus has misit curuo distringere ferro. Ptolemæus dicit pergamum esse urbem Mysia maioris/ aliam esse mediterraneam Thracia. Bergomū aut (ut idem scribit) oppidum est Cenomanorum in uenetia.
 Diomedes Pecus huius pecudis masculini & neutri generis est: non sceminini modo. Ennius. Pecudi dare uiuam marito. Tullius libro quarto de republica. Cū adhibeant in pecuda pastores. Cæsar in auguralibus. Si syncera pecus erat. Virgilius. Nigram hyemi pecudem/ zephyris scelicibus albam. Declinatur nonnūq;
 Phocas & hoc pecu testibus Pompeio & Nonio. Næuius in gymnastico. Homines pecua/ belluasq;. Accius in Astyanactæ. In celsis montibus/ pecua atq; inter colles/ pascunt Danaï in Phrygia & terminis. Solinus de situ Britannia. Ita pabulosa/ ut pecua nisi interdum a pastu arceantur/ ad periculū agat fatietas. Hostilius in primō annaliū. Sæpe greges pecuū ex hybernis partibus pulsī. Hoc pecus huius pecoris/ etiam pro pecude ponitur. Plinius li. viii. naturalis historia. Est in Hispania/ sed maxime Corsica/ non dissimile pecori/ genus musmonum/ caprino uillo/ q; pecoris uelleri propius. Quintilianus. Cur in usum uestiū/ sæpe pecori lanæ detrahuntur? Pecus & pro multitudine pecudum/ siue pecorū/ tam gregalium/ q; armentaliū/ accipi pōt. Virgilius georgicorum tertio. Pascitur atq; pecus longa in deferta/ sine ullis Hospitiis: tantū campis iacet. omnia secum Armentarius Apher: agit. Et hoc pro multitudine armentalium. Pro multitudine aut gregaliū/ Ouidius li. meta. xiii. Hoc pecus omne meum est. multæ stabulatur in antris: Multas silua tegit: multæ quoq; uallibus errat. Nec si forte roges/ possum tibi dicere/ quot sunt. Pauperis est numerare pecus. De laudibus harum Nil mihi credideris. Præsens potes ipsa uidere: Ut uix circueant distentū cruribus huber. Sunt (foctura minor) tepidis in ouilibus agni: Sūt quoq; (par aliis atas) in ouilibus agnæ. Cur enim/ multæ dixisset/ & harū/ cū nullū genus ante noiasset/ nisi q; intellexit oues/ & capras/ quas postea noiavit? Virgilius. Dic mihi Damoceta/ cuiū pecus/ an Melibœi? In scelix o semp ouis pecus. Idē. Caprigenūq; pecus nullo custode per herbā: qd & hoc pecuare/ uel p apocopen pecuar/ dī. Calphurnius egloga viii. Omnia Lucanæ donec pecuaria siluæ. Stadius li. siluarū. iii. Et Lacedæmonii pecuria culta Galei. Persius. Findor/ ut Arcadia pecuaria rudere credas. Id quoq; notandū ē/ q; noie pecudis/ siue pecoris/ oē aial/ præter hoīem/ intelligitur/ ut auctor est Caper de latinitate. Seruius uero sup li. primū ainei. aliā tradit differentia. Ait. n. Nomine pecudis omne aial intelligi pōt/ qd hu mana lingua caret/ & effigie. Ex quo/ Simius/ & cercopythecus/ sed m Seruii sniam/ pecus appellari nō possit. Virgi. geor. iiii. de apibus loquēs/ ait. & pecudum custodia sollers: hoc est apium. Idem de phucis intelligens. Ignauum phucos pecus a præsepibus arcent. Plautus in radente. Non uides proferre me uiuidū ratem/ sine squamoso pecu? Horatius.

Puluinar
 Puluinus
 Puluillus
 Pingue
 Pinguedo
 Pinguitudo
 Pergamus
 Pergamum
 Bergomū
 Pecus
 Pecu
 Pecuare
 Pecuar

Claudius	Omne quom proteus pecus agit: id est piscem. Claudius quadrigarius anna- lium. xv. Grūdibat grauer pecus suillū pro grūdibat. Præter aut pecudes / cæteræ quadrupes / feræ sunt: licet proprie uideantur feræ dici quæ ferita	Feræ
Varro	cūq; mansuetæ factæ sunt / cicures uocantur: & quicquid Varrone teste / cicu- rari pōt / hec est mansuescitur / cicuris dicitur. Catuli aut / ferarū sunt / siue imma- niū / siue mitiū. Nam & muriū catuli appellantur: & immaniū pisciū / qui oua	Cicures Catuli
Virgilius	non edūt: nec non & serpentiū. Virgilius de colubro loquens ait.	
Virgilius	catulos tectis / atq; oua relinquens. Proprie tamen catuli sunt filiolī canum / dicente Virgilio. Sic canibus catulos similes / sic matribus hædos. Pulli uero	Pulli
Horatius	aniū / & pecudū sunt / siue peeorū. Sed & ranarū pulli uocantur / dicente Ho- ratio sermone. xiii. Absentis ranæ pullis uituli pede pressis. Foetus aut auium	Foetus
	sunt: & pisciū: q̄q; ex hoc generalius nomen est: unde & foetificare pro parere / & foetura pro partu / ad omnia animalia mitia pertinet. Ceruorum uero / ca-	Inuli
	prearum / damarum / leporum / inuli dicuntur. Placet hoc in loco nonnullo rum differentias uocabulorum inferere his uersibus.	
	Si capra uerueci iungatur / musmo uocatur: Si capro coeat tityron edit ouis.	
	Burdonē pducit equus cōiūctus a fellæ: Procreat & mulū iūctus a fellus equæ.	Burdo Mulus
	Ast inus exiguus mulo nascetur / equaq;. Nascitur hybrida a pro cui porca do- mestica nubit: Patre lupo gaudet matre Lycisca cane. Mulio mulorum dux:	Lycisca Mulio
	ægonomusq; caprarū. Aepolus hic etiā græco sermone uocatur. Hinc ouū opilio / cū o / cum uq; / sit upilio dux. Ast asinos / & equū / sit agafo: suūq; sub- ulcus. Est puerorū / & equorū mango: boumq; bubulcus. Marcellus aut / mus-	Aegonōus Aepolus Subulcus Bubulcus
Marcellus	mones / equos breues / mulos / & asinos appellat. Et inducit Lucilliū li. vi. dicē	Musmo
Lucillius	tem. Preciū emit / qui uendit equū musmonem. At uero Plinius ex caprarū / uel ouū genere / musmonē esse ostendit / quom ait. Est in Hispania / sed maxi-	Tityrus
Plinius	me Corsica / non dissimile pecori / genus musmonū / caprino uillo / q̄ pecoris	Inus
	uelleri propius. Probus dicit / tityron Libyca lingua hircū significare. Tity- ros etiā Bacchi sacerdotes dictos Strabo affirmat. Ex mulo aut / & equa / nasci-	Ginus Hybrida
Probus	tur inus / testibus Varrone de analogia / & Plinio: quem nonnulli ginum uo-	Opilio
Strabo	cant. Hybrida cum y græco in prima syllaba / is dicitur / qui impare parente	Vpilio
Varro	natus est / ut apud Græcos interpretatus est Porphyrius. Horatius sermone	Agaso
Plinius	septimo. Hybrida quo pacto sit Persius ultor opinor. Opilio cū o in prima	
Porphyrus	syllaba / & cum u upilio / teste Seruio / efferrī pōt. Vnde & Virgiliū refert ita	
Horatius	prescriptum reliquisse egloga ultima. Venit & upilio star dī uenere subulci.	
Seruius	Agaso / non asinorum tātū / sed etiā equorum / dux est / dicente Pōpeio. Aga-	
Virgilius	sones / equos agentes: id est minantes. Et producit ga syllabam. Horatius ser-	
Pompeius	mone. xviii. Vt modo si patinam pede lapsus frangat agaso. Mango / ex ma-	Mango
Horatius	nu / & ago componitur: & non tantū equorū est / sed etiā puerorū. Vnde Ca-	
Cato	to de liberis educandis / ait. Circuntonsi sunt / & tertii atq; unctuli / ut mango nis uideantur esse serui. Martialis. Milia pro puero centū me mango popo- scit. Iuuenalis satyra sexta. Non Phryx / aut Lycius / non a mangone petitus.	
Martialis	Philocalus cum i latino / & unico l / & c exili / cōmunis generis est / teste Priscia /	Philocalus
Iuuenalis	no: etsi Vgutio masculini tm̄ generis esse tradiderit. Dicit pōt amor boni.	
Priscianus	Philosophus cum i latino / & unico l / cōmunis est generis / teste Prisciano: etsi	Philoso- phus
Vgutio	masculino solum genere declinari Vgutio præcipiat. Dicit pōt amās sapiētæ.	Papauer
Priscianus	Papauer neutro / & masculino genere / ueteres protulere / ut Caper testatur / &	
Vgutio	Probus. Et mediam producit syllabā. Virgilius georgicorum primo /	
Caper	Necnon & lini segetem / & cereale papauer.	
Probus	Perdix masculini / & foemini generis / apud antiquos fuit testibus Capro &	Perdix
Virgilius	Probo. Vnde & Statius ait in siluis. Quiq; refert iungens iterata uocabula	
Caper	dix / Et producit in obliquis di syllabam. Romulus. Perdices cœnæ domini	
Probus	pincerna ministrat. Auis est nota.	
Statius	Pessimus cum i in media syllaba / & cū u pessimus / & scribi / & enuntiari pōt.	Pessimus Pessumus
Romulus	Potis pote adiectiuum est / testibus Donato in Terentiū / & Prisciano tractatu	Potis
Donatus	de aduerbio / & libro sexto. Vnde Persius ait. Qui pote nis dicam nugariis cū	
Priscianus		

Perfius	ribi Calue: id est quomodo possibile. At uero Lucillius substātiuum protulit/	
Lucillius	quom dixit libro. v. Conturbare animā potis est quodcunq; adoritur. Nam si adiectiuū faceret/ pote dixisset: nō potis. Quod aut neutro coniunxit/ hoc & in multis aliis fieri consuevit.	
Caper	Platanus cum t exili/ masculini/ & foeminini generis/ apud antiquos fuit/ ut Cap	Platanus
Probus	testatur/ & Probus/ & tam quartæ/ q̄ secundæ declinationis est/ dicente in cu	
Virgilius	lice Virgilio. Nam primum prona surgebant ualle patētes Aeræ Platanus:	
Virgilius	inter quas impia lotos. Idem in georgicis. Et sterilis platani malos gessere ua/	
Plinius	lentes. Arbor olim in Italia fuit/ ex alieno tamē petita orbe/ ut scripsit Plinius:	
Diomedes	Pampinus cum i latino/ foeminino/ & masculino genere/ proferri pōt/ testibus	Pampinus
Donatus	Diomede/ Donato/ Sergio/ Capro/ & Probo/ & pi syllabam corripit. Virgi	
Sergius	lius in georgicis.	
Caper	Heu male tum mittes defendit Pampinus uuas. folium uitis dicitur.	
Probus	Pono ponis facit in præterito posui/ & posui/ teste Prisciano. Vnde Apulegi	Pono
Virgilius	us in primo Hermagoræ. Quem iucundū esse nobis aiaduertant/ cum appo	
Priscianus	suerūt. Plautus in uitularia. Nunc ut apud sequestrū uitulum posuimus.	
Apulegius	Pauper/ trium generū est/ testibus Probo/ & Prisciano libro. vii. Sed libro. v. idē	Pauper
Plautus	Priscianus cōis tradit esse generis. Comperitur et foeminini generis paupera/	Paupera
Probus	dicente in aularia Plauto. Paupera hæc res est.	
Priscianus	Pauperies/ & pauertat/ hoc distant (ut tradit Caper) quod pauperies/ dānum ē:	Pauperies
Plautus	pauptas uero/ ipsa cōditio. Sed & pro paupertate pauperies nōnunq; ponit/	Paupertas
Caper	ut auctoritate Ennii scribit Nonius/ dicentis in Hecuba. Quod i paupie senex	
Nonius	grauiter gemā. Horatius i eplis. Impiger extremos curris mercator ad Indos	
Horatius	Per mare pauperiem fugiēs/ per saxa/ per ignes. Paupertas a Varrone plura/	
Varro	li ē numero declinatur: Ait enim libro de uita patrum primo. Quid iter hos Ioues interfit/ & eos/ qui ex marmore/ ebore/ auro/ fiūt/ potes animaduerte/ re: & horum temporum diuitias/ & paupertates.	
Priscianus	Plaustrum/ & plostrū/ dici potest/ teste prisciano.	Plaustrum
Priscianus	Par cum compositionis/ ut dispar/ impar/ cōpar/ separ/ trium est generum: quin	Plostrum
Athacinus	et hic & hæc paris & hoc pare declinabāt/ teste Prisciano li. vii. Vñ Athacinus i	Par
	focum/ ait. Ad hanc fortunā accessit ei fortuna paris. Et licet par producta a/	Paris
Ouidius	pud pœtas syllaba ponatur/ in obliquis tñ pa syllabā corripit: & tam datiuo/	
Lucanus	q̄ genitiuo/ iungi potest. Ouidius libro meta. xiii. Sunt quoq; (par aliis ætas)	
Virgilius	in ouilibus agnæ. Lucanus/ libro. x. Quem metuis par huius erit. Et facit i abla	
Lucanus	tiuo singulari pare/ uel pari. Virgilius in bucolicis. numero deus impare gau	
Manilius	det. Lucanus libro. viiii. Ergo pari uoto gessisti bella iuuentus.	Petaurum
Martialis	Petaurū cum t exili/ machina erat (ut quidam dicunt) lignea: quo quidē ludi ge	Petaurus
	nere/ homines per aera rotarum pulsu iactabātur. Marcus Manilius libro. v.	Petaurista
	Ad numeros et illa licet cognata per artem Corpora/ quæ ualido saluunt ex	
Martialis	cussa petauro/ Alternosq; ciēt motus: delatus & ille Nunc iacet: atq; huius ca	
Iuuenalis	su suspēditur ille. Martialis. Quā rota transmissa toties ipacta petaturo. Idē.	
	Quod si per gratiles uias petauri/ Inuirū iubeas subire Ladā. Iuuenalis satyra	
Polux	xiiii. iactata petauro Corpora. Græci exponunt petaurum esse laqueum/ &	
Varro	asseret/ quibus domos tegunt. Pollux autem/ dicit esse asserculum: in quo uer	
Nonius	naclæ gallinæ recubare solent. Qui uero petauro ludit/ petaurus uocatur/	
	& petaurista. Varro libro de uita patrum secundo. nec minus aliquo in gene	
	re sunt ludi uelitis Galli Germani petauristæ. At uero Nōius eos a ueteribus	
Marcellus	petauristas scribit eē appellatos/ q̄ uel saltibus/ uel scænis leuioribus mouerēt.	Prolyxitas
Virgilius	Prolyxitas cum y græco in secunda syllaba/ & prolyxitude/ in una significatio	Prolyxitu/
	ne dici potest/ teste Marcello:	do
	Promissio/ & promissum/ in uno significato dici pōt. Virgilius li. ænidos. vii.	Promissio
	Promissi dea facta potens.	Promissū
Festus	Pierus cum i latino in singulari numero/ masculini generis est: in plurali uero/	Pierus
Strabo	neutri. Mons est Thraciæ. a quo pierides musæ cognominatæ sunt/ ut aucto	Piara
Quidius	res sunt Festus/ & Strabo. Pierus item eadem scriptura/ pater fuit nouem pica	Pyrus
	rū: quas nouē musæ canendouicerunt: de quo Ouidius li. metamorpho. v.	

Pierus has genuit pellæis diuēs in aruis. Et a proprio uiri noīe pierides mu-
 fas appellatas esse dixit Ouidius ipse libro præfato. Piara huius piaræ cum i-
 latino mons est in Syria teste Ptolemæo. Pyrus si a pyr descendit (ut nonnul-
 li uolunt) cum y græco scribitur. Arbor est nota: cuius fructus pyrum uocat.
 Est & eodem nomine urbs Daciæ teste Ptolemæo. Pyrrhus cū y græco & du-
 plicato r secundo aspirato Achillis filius fuit dicente Ouidio li. heroidum.
 Pyrrhus Achilleides animosus imagine patris. Pyrrha eadem scriptura uxor
 fuit Deucalionis: de qua Iuuenalis satyra prima.
 Et maribus nudas ostendit Pyrrha puellas. Pyrrha item urbs est Cariæ iuxta
 Myrtonum Pelagus teste Ptolemæo. Pyria cum y græco & unico r urbs est
 teste eodē Ptolemæo / Lesbi insula. Pirus cū i latino & unico r Imbrasi filius
 fuit & Thracū princeps teste Homero li. iliados quarto. Pirus cū i latino
 & unico r proprium fuit nomen Herois teste Homero li. ii. iliados. Pyrois
 cum y græco & unico r nomē fuit unius ex equis solis: de quo Ouidius libro
 metamorphoseos. ii. Interea uolucres pyrois / Erous & Aethon. Vbi is sylla-
 ba producit more græcorum. Vnde & Columella libro. xi. Nec sirius ardor.
 Sic micat / aut rutilus Pyrois / aut ore corusco Hesperus. Et facit i genitio py-
 roentis / sicut Simois simoentis. Valerius flaccus libro quinto. Et formidatē
 patrios pyroenta dolores. Est etiam eodem scriptura pyrois genus gemmæ.
 Pyraeus cū y græco & unico r / & æ diphthongo in secunda syllaba / promon-
 torium est Atticæ prouintia teste Ptolemæo: a quo Atheniensium portus est
 Pyraeus cognominatus est / ut ostendere uidetur Plinius li. quarto naturalis
 historia. Piræus cum i latino & unico r / & æ diphthongo in media syllaba /
 proprium fuit uiri nomen. de quo meminit Homerus in. xv. odissæ. Pyrrho
 cum y græco & duplicato r / secundo aspirato / nomen fuit proprium philo-
 sphi / Plistarchi filii / teste Diocle: quem Apollodorus prius pictorē fuisse dix-
 it. Pyro cum y græco & unico r / fuit Oceani & Thetios filia teste Hesiodo
 in theogonia. Pyra cum y græco & unico r / congeries lignorū uocatur. Vir-
 gilius libro ænidos. xi. Innumeras struxere pyras. Pirene cum i latino & uni-
 co r / mons est & fons apud Corinthum: de qua Statius li. siluarū primo. nec
 conscia detur Pirene: largos potius mihi gurgēs i haustus. Pyrene cum y græ-
 co & unico r / mons est inter Hispanias & Gallias teste Seruio super secun-
 dum georgicorum / a crebris (ut quidam dicunt) fulminibus sic cognomi-
 nus. Fuit et pyrene / filia Bebrycis in pyrenæo monte ab Hercule compressa /
 teste Diodoro: a qua Sylius pyrenem montem appellatum asserruit / quom
 dixit li. tertio. Nomē Bebrycia duxere a uirgine colles. Sed Diodorus ab igne
 dictum tradidit. De hoc monte intellexit Lucanus libro primo / quom ait.
 Nubiferos colles atq; aeream pyrenē. Hæc & pyrenæum cum æ diphthōgo
 uocatur / ut alibi dicemus.
 Pyramus cum y græco & unico r scribitur proprium fuit adolescentis nomē pul-
 cherrimi: de quo Ouidius libro metamor. iiii. Pyramus & Tisbe iuuenū pul-
 cherimus alter. Est & eodem noīe fluuius Ciliciæ teste Ptolemæo. Pyramis
 huius pyramidis cum y græco & unico r scribitur. Fuerunt aut pyramides in
 Aegypto structuræ ex quadratis lapidibus admirandæ / fastigiatae ultra om-
 nem excelsitatem / quæ manu fieri posset / ut dixit Solinus i collectaneis. Et re-
 gum pecuniæ (ut scripsit Plinius li. xxxvi. naturalis historia) ociosa erat / stul-
 taq; ostentatio. Et sub eis sepulti reges fuere. Lucanus libro octauo.
 Non mihi pyramidum tumulis auulsus Amasis.
 Perfuga cōis generis est: & is dicitur / q ad hostes pfugit: hoc est cito fuit.
 Pirata cum i latino & unico r scribitur. Neq; ab eo q est Pyrrhus / qui piraticam
 exercuit / deriuat / ut Gasparinus tradidit: neq; ex pyr q est ignis / & ratis com-
 ponitur / quasi ignem portet in rate / ut cum Catholico Vgutio sōniauit. Sed
 a πῆρῶ / quod est transeo / pirata descendit: quia scilicet ex transuerso simul /
 ac nauem piratæ uiderent / in eam transeundo mare impetum facientes / illam
 deprædabant. Vnde pirata græcæ / latine prædo dicitur. At uero Tortellius
 proprium dixit fuisse latronis nomen / qui primus mare infestare latrocinis

Pyrum
 Pyrrhus
 Pyria
 Pirus
 Pirus
 Pyrois
 Pyraeus
 Pyrho
 Pyro
 Pyra
 Pirene
 Pyrene
 Pyrenæum

Pyramus
 Pyramis

Perfuga
 Pirata

	cepita quo postea omnes similes/piratæ cognominati sunt.		
Donatus	Pistrinum neutro/& pistrina fœminino genere/ teste super Adelpnos Terētii	Pistrinum	
Diomedes	Donato-ucteres protulerunt. Et format per diminutionem pistrilla/ testibus	Pistrina	
Priscianus	Diomede/& Priscião. At uero Dōatus/nō a pistrino/sed a pistrina pistrillā	Pistrilla	
Donatus	fieri uult. Ait enim. Veteres absolute pistrinam dicebant fœminino genere. Nam (ut pergit) pistrino pistrilla non conuenit.		
Priscianus	Parco parcis facit in præterito peperci/& parsi/ teste Prisciano: quā ēt parci/	Parco	
Marcellus	ui/ teste Marcello/ Næuiū inducēte dicētem. Suo labori nemo parciuit.		
Næuius	Pasceolus/ faculus est ex aluta factus/ auctoribus Marcello/& Seruio. Plautus in	Pasceolus	
Marcellus	rudēte. Præterea centum donaria philippæa in pasceolo seorsum. Pascillus/	Pascillus	
Seruus	forma parui est panis/ utiq; diminutiū a pane/ ut scribit Pōpeius. Paxillus/ ab	Paxillus	
Plautus	eo qui est palus/ diminutiū est/ testibus Marcello/& Prisciano. Pastillus/ dimi	Pastillus	
Pompeius	nutium uidetur a pasta/ etsi genus mutet. Alii uolunt/ ut a pastu ueniat/ ubi &	Pastillum	
Marcellus	genus seruat. Horatius sermone. ii. Pastillos R upillus olet/ Gorgon'us hircū.		
Priscianus	Pompeius autem/ neutro genere protulit/ quom dixit. Pastillum/ in sacris li		
Horatius	bi genus rotundi.		
Pompeius	Prodeo prodis/ & prodino prodinis/ in uno significato dici potest/ teste Festo:	Prodeo	
Festus	& producir di syllabā. Ennius.	Prodino	
Ennius	prodinunt famuli/ quom candida lumina lucent.		
	Puluis/ & puluer/ in recto declinari potest. Et format diminutiue puluisculus/ &	Puluis	
Hierōymus	puluisculum. Hieronymus in quadam epistola. Nescio quid uile puluisculū.	Puluer	
Apulegius	Apulegius in quodam carmine/ de quo meminit in apologia de magia. Misi	Puluisculus	
	(ut petisti) nitellas oris/ ex Arabicis frugibus/ tenuem/ candificum/ nobilem	Puluisculū	
	puluisculum.		
Curtius	Procul/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiue casui deseruit/ ut est apud Curtium: procul	Procul	
Seruus	urbem. Et tam prope/ q̄ longe/ significare habet/ auctoribus Seruio/ Acrone/		
Acron	Agrætio. Horatius sermone. xvi.		
Agrætius	Quæ procul extractis inerant hesternæ canistris: id est prope/ uel iuxta.		
Horatius	Pax habet plurali numero paces. Varro li. de uita patrum tertio. Animaduertē	Pax	
Varro	dum primum quibus de causis constituerint paces. Horatius.		
Horatius	Hoc paces habuere bonæ/ uentiq; secūdi.		
	Procærus cum æ diphthongo (ut ostendemus in dictione syncærus) & pæris/	Procærus	
	secunda declinatione/ & tertia/ declinari potest/ & producit cæ syllabam. Ho	Procæris	
Horatius	ratiū sermone. xii. quo pertinet ergo Procæros odiſſe lupos. Catullus.	Procer	
Catullus	Plangebāt alii procæris tympana palmis. Neq; a procedo descendit/ ut Vgu		
Vgutio	tio somniauit. Procer huius proceris/ cæ syllabā corripit. Iuuenalis. Agno		
Iuuenalis	ſco procerē. Dicuntur ēt proceres/ capita trabium/ quæ extra parietes eminet.		
Festus	Pelluiū/ uas est/ quo pedes lauātur/ aliis nominibus polubrū/ & peluis appel	Pelluium	
Diomedes	lata. Hæc pelluiæ/ quibus pedes loti sunt/ dicuntur/ ut scribit Festus.	Pelluiæ	
Nonius	Potestur pro potest/ poteratur pro poterat/ possetur pro posset/ potesse pro	Potestur	
Pacuius	posse antiqui protulerūt/ testibus Diomede/ & Nonio. Pacuius. Si qua pote	Poteratur	
Ennius	stur inuestigari uia. Ennius. Nec retrahi potestur iperis. Lucretius li. ii. Quod	Possetur	
Lucretius	tū expleri nulla ratione potestur. Coelius annalium primo. Cur sine periculo	Potesse	
Coelius	bellum geri poteratur/ Claudius Quadrigarius li. primo. Cum non possetur		
Claudius	decerni/ uerlus putaretur uictoria esse. Lucretius libro præfato.		
Lucretius	Quod si forte aliquis credit grauiora potesse.		
Priscianus	Poto potas facit in præterito potaui/ & potus sum/ teste Prisciano. Terentius i	Poto	
Terentius	Ecyra. Quod agis cū uirgine una adulescens cubuerit plus potus.	Pascha	
Apuleius	Pascha cum ch aspirato scribitur/ & a græco originem trahit/ testibus Apuleio/		
Lactantius	& Lactatio firmiano. Nam a πάσχω/ quod est patior descendit. At uero eccle		
Augustinus	siastici/ a phasē hebraico deductū phibent/ & trāsitum interpretati sunt Augu		
Ambrosius	stinus/ Ambrosius/ & Hieronimus/ quom ait. Est .n. phasē. i. trāsitus dñi. Est aut		
Hierōymus	facit in genitiuo patesse/ proba/ quom scilicet est tertii ordinis/ hoc est/ quom		
Probus	pascha neutri generis/ schatis/ Vñ Aufonius ait. Nos etenim primis sanctū post		
Aufonius	pascha diebus. Pōt ēt declinari p̄ma declinatōe/ hæc pascha huius paschæ fœ		
Hierōymus	minini generis. Hieronymus i Ioāne capi. xiii. An diē festū paschæ/ sciēs Iesus/		

Donatus	quia uenit eius hora/ut trāseat ex hoc mundo ad patrem. Quare errauerunt	
Vgutio	Donatus cognomento minor/Vgutio/Brito/Māmātractus/Catholicon/	
Alexander	Alexander/declinantes declinatione prima/hoc pascha huius paschæ neutri	
Augustinus	generis:cum nulla corripiatur dictio in a terminata/quæ mutata tertia decli- natione in primam/neutri possit esse generis:sed potius sceminino genere ta- les dictiones declinatur/teste Prisciano:ut syrma/schema/dogma/diadema/ glaucoā/ & alia cōpluria. Augustinus tñ sermone serix tertia post pascha ne utro genere protulit/dicens. Gratias agere debemus deo nostro/ q̄ dum sc̄ti paschæ sollemnitate colimus/futurae resurrectionis speciem iam uidemus. Ve- rum (ut ego puto)textus librariorum uitio/deprauatus est.	
Plautus	Pudeo pudes a pte post accusatiuū casū regit. Plautus i pseudulo. Id quod pudet/	Pudeo
Lucanus	facilius fertur/ q̄ id quod piget. Lucanus. semper metuit. quæ sœua pudebūt. Et illud. Quod pudeat socios prudens celare memento. Pudet impersonale/	Pudet
Diomedes	facit in præterito puduit/ & puditum est/ testibus Diomede/ & Prisciano: &	
Priscianus	a parte ante accusatiuū regit/ & nōnunq̄ datiuū: ut est apud Sylium li. vii. resit-	
Sylius	des ad bella uocantur/ Quis pudeat certare senes. quis pro quibus dixit. Pla-	
Plautus	utus in baccidibus. Neq̄ me/ neq̄ te/ tuis intus puditū est factis/ quæ facis. Vbi et patet/ q̄ non solum cum genitiuo a parte post/ sed etiam cum ablatiuo/ pu- det impersonale costrui potest.	
Plautus	Pigeo piges a parte post cum accusatiuo iungitur. Plautus in pseudulo. Id qd̄	Pigeo
Terentius	pudet/ facilius fertur/ q̄ id quod piget. Terentius. Ne plus minusue faxit/ qd̄ nos postea pigeat. Piget impersonale regit a parte ante accusatiuum/ uel dati- uum: ut est apud Ouidium li. metamor. ii. pigetq̄ Actorum sine fine mihi/ si ne honore laborū. A parte post genitiuū habet. Et facit in præterito piguit/ & pigitum est. Sylius li. vii. Nec pigitum/ paruofq̄ lares/ humilesq̄ subire. Cō- peritur et pigendus: quod a pigeor deponēti (sicut & pœniteor dicimus) par- ticipiū est: nisi forte Laurentii sententiam sequētes/ uelimus nomen gerundiū esse. Propertius. Poscis ab inuita uerba pigenda lyra: hoc est pigibilia. Nā ter- minata in dus/ tam noia/ q̄ participia esse possunt. Vnde Priscianus de coniu- gatione temporum/ ait. Sed tamen sciendū/ q̄ oia huiuscemōi/ pticipia/ idest in dus desinētia/ etiam nomina esse possunt.	Piget
Ouidius		
Sylius		
Laurentius		
Propertius		
Priscianus		
	Presbyter cum y græco scribitur: qui apud Græcos πρεσβυτερος i recto decli- natur. Vnde et non inepte a nostris hic presbyterus declinari posset: a quo et hic genitiuus presbyteri/ q̄ ab eo qui est i recto presbyter/ formari uidetur. Di- ci potest senior.	Presbyter Presbyter
Diomedes	Præstolor præstolaris cum æ diphthongo/ tam datiuo/ q̄ accusatiuo iungitur/	Præstolor
Tullius	teste Diomede. Tullius in Salustiū. Quod tibi ad forum præstolarentur. Te	Præstolo
Terentius	rentius. Quem præstolaris Parmeno/ idest expectas. Antiqui etiam præsto/	
Nonius	lo præstolas dicebant/ teste Nonio/ Turpilium referente dicentem. Ego præ-	
Turpilius	stolabo illi. Et Liuius in Tereo/ ait. Nimis pol i prudēt suis præstolaras.	
Liuius	Pulchritudo/ & pulcritas/ i una significatione dici potest/ teste Nonio: qui & Cæ-	Pulchritu- do
Nonius	cilium refert scripsisse. Dii boni/ quid ē illud pulchritatis?	
Cæcilius	Plus/ testibus Prisciano/ & Seruio super secundum georgicorum/ compatiuū	Pulchritas
Priscianus	est. At uero Capito/ & Gellius libro quinto noctium atticarum/ absolutum ēē	Plus
Seruus	uolunt: nō compatiuum. Hoc tamē pro Prisciano fateor/ & Seruio/ non aliū/	
Capito	de/ q̄ ex natura compatiui/ plus ablatiuum regere. Huius tñ analogicum com-	
Gellius	paratiuū protulit Ambrosius in legenda sancte Hagnes/ quom dixit. Dū autē	
Ambrosius	a scholis Hagne reuertitur/ a præfecti urbis filio adamatur: cuius parētes dū	
Probus	requisisset/ coepit offerre plurima: & plura promittere. Vbi et comparati-	
Donatus	uum gradum superapposuit superlatiuo: quod & fieri potest/ testibus Pro- bo/ & Donato in editione secūda: ut maior sum maximo/ fortior fortissimo. Vnde Ouidius libro metamor. viiii. ait. Sed quæ cum tibi sit iunctissima/ iun- ctior esse expetit. Plus facit in nominatiuo plurali/ & accusatiuo neutro qui- dem genere/ plura/ & plura/ teste Donato super illud Terentii in Phormio- ne: multa aduenienti noua (ut fit) compluria: in hæc uerba dicente. Complu- ria secundum regulam locutus est. Nam hoc complure/ & hæc compluria sic	
Ouidius		
Donatus		

Cato	ueteres: quod nri complura/syllaba minus dicunt. Sic dudum Cato originū.	
Cicero	Phana nec loco cōpluria. Cicero in Protagora. Confirmādi genera cōpluria	
Gellius	credo: quia ueteres hoc plure/nō hoc plus dicebant. Hæc ille. Gellius aut li. præfatio refert Capitonē doctissimum uirum/i epistola ad pacuiū labeonē/ per rationes grāmaticas docuisse/pluria cum i ante a/latinum esse: plura uero absq; i/barbarum. Nunc aut de usu & pluria dicimus: & plura.	
Prisciāus	Præsto præstas cum æ diphthongo/facit in supino præstitum/& præstatū/ teste	Præsto
Seruius	Prisciano: & tam accusatiuo/q; ablatiui iungitur/ teste Seruio sup librum pri	
Quintiliāus	mo æneidos. Quintilianus. Præstat tñ ingenio alius aliū: idest excellit/ uel superat. Præstat item/ significat utile est/ ut exponit Marcellus illud Virgiliū. libro æneidos tertio: Præstat Trinacrii metas lustrare Pachini: quod Seruius interpretatur/ melius est. Præstās ablatiui iungitur: & nonnunq; genitiui: ut est apud Virgilium li. æneidos. xii. Opræstans animi iuuenis.	
Marcellus	Pleiades stellæ/ septē fuerunt pleiones filia: a qua/ et sic cognominatæ sunt: quæ & uergiliæ dicuntur. Plautus. Nec uespugo/ nec uergiliæ occidūt. Ouidius fa-	Pleiades Pliades
Seruius	storum quarto. Pleiades incipiunt humeros releuare paternos. Quādoq; fit tetrasyllaba dictio. Propertius. Non hæc pleiades faciunt: nec aquosus Oriō.	
Virgilius	Nonnunq; abiicimus e: & dicimus pliaides: ut est et apud Statium li. siluasū. i. Nec par Aegæas hyemes/ pliadumq; niuosum Sydus/ & Olenis dignum petiisse sub astris.	
Plautus	Punio punis/ & pœnio pœnis cū æ diphthongo/ in uno significato dici potest/ teste Seruio sup librum. x. æneidos: quin et & punior deponens/ testibus eodē	Punio Pœnio Punior
Ouidius	Seruio sup li. primū æneidos/ & Marcello. Vñ Tullius de officiis: ait. Neq; ad eius q; punitur aliquē uerbis fatigat/ sed ad reipublicæ utilitatē refertur.	
Propertius	Pestis/ & pestilētia/ in una significatiōe dici pōt: quin & pestas/ auctore Pom-	Pestis Pestilentia
Stadius	peio: nec non/ & pestilitas/ teste Marcello. Lucretius li. vi. Hæc igitur subito clades nona/ pestilitasq;. Idem in eodē. Atq; ea uis oīs morborum/ pestilitasq;. Pæstū cum æ diphthongo/ opidum est Lucania: de quo meminit Virgilius georgicorum quarto/ dicēs. biferiq; rosaria pæsti. Inde fit pæstanus pæstana pæstanum. Ouidius li. primo. de arte. Caltaq; pæstanas uin cat odore rosas. Phæstus cum ph/ & æ diphthongo/ masculini generis/ mōs est/ siue promōtorium in Creta. Fœminini aut generis Phæstus/ urbs in eo fuit/ ut ostēdit Homerus in odyssēia/ & li. iliados. ii. Est & eodem nomine ciuitas	
Seruius	Estiotorū in Macedonia/ teste Ptolemæo.	
Seruius	Pressus huius pressus/ & hæc pressio/ dici pōt. Cicero de oratore. Lenitate fau-	Pressus Pressio
Marcellus	cis/ atq; in ipso uocis pressu/ & sono/ facile uincat.	
Tullius	Proficiscor proficiseris/ deponēs est uerbum: sed & proficisco ueteres protule/ re/ teste Nonio/ Turpilliū referēt. dicēt. Hortat/ hoīem/ ut q̄pmū. pscisseret.	Proficiscor Proficisco
Pompeius	Positus huius positus/ & hæc positio/ dici potest. Ouidius in fastis. Terra tribus scopulis uastum procurrit in æquor Trinacris/ a positu nomen adepta loci.	Positus Positio Protinus Protinam Protenus
Marcellus	Protinus cum significat deinceps/ uel deinde. Virgilius georgico. iiii. Protinus aerei mellis cælestia dona Exequar. Protinus/ statim. Virgilius li. ænei. iiii.	
Lucretius	Protinus ad regem cursum detorquet Hiarbam: quod & protinam dici pōt/ teste Donato: ut est et apud Terentium. Protinam me coniciam i pedes. Pro-	
Lucretius	tinus itē significat iugiter/ & continue/ ut interpretatur Nonius illud Virgiliū li. æneidos. xii. traiecto missa lacerto Protinus hasta seruatq; cruenta tenorē.	
Virgilius	Protinus cum e/ significat porro longe. Virgilius li. æneidos. viii. cornuq; recuro Tartaream intendit uocem: qua protenus omne Intonuit nemus: & siluæ insonuere profundæ.	
Ouidius	Polliceor polliceris cum duplicato/ deponens est uerbum: quod tamen Priscia nus tradit esse commune: qui & inducit Metellum Numidicum in oratiōe q̄ ad populum/ respondet: ita dicente. Nam ut aliis plærumq; obuementi magistratus ob metum statuæ polliceantur. passiuum item protulit Ouidius libro heroidum/ quom dixit.	Polliceor Polliceo
Priscianus	Pollicitis diues quilibet esse potest. Antiqui etiam polliceo pollices dicebāt.	
Metellus		
Ouidius		
Varro		

Nonius	Vnde Varro referente Nonio ait. Ne polliceres quod datum est.	
Horatius	Palpo palpas quom regit accusatiuum/actiuu est uerbum: quom uero datiuu/ neutrale: quod & deponens acquisitiuu copitur dicente Horatio sermone. xi. Et cui si palpere/recalcitrat undiq; tutus: idest aduleris/uel bladiaris.	Palpo Palpor
Proptius Plautus	Præfago præfagis cum æ diphthongo/ & præfagor deponens/ufurpatur. Proptius. Venturam melius præfagit nauita noctem. Plautus in bacchidibus. Plus præfagitur mali: idest præspit/uel prædiuinat.	Præfago Præfagor Pœnitentia Pœnitudo
Nonius Accius	Pœnitentia cum œ diphthongo/ & pœnitudo/ in una significatione dici potest. Peruicax genitiuo peruicacis/ & peruicus peruica peruicum/declinari potest/ teste Nonio/ Accium referente dicente in armorum iudicio. Sed peruico Ajax aio. Et Plautus in aularia ait. Quæ quondam periuicus totidem addit.	Peruicax Peruicus
Nonius Næuius	Pauor/ & pauos/ in recto declinari potest/ teste Nonio. Næuius i Licurgo. Iam ibi nos duplicat aduenientis timos/ pauos.	Pauor Pauos
Nonius Turpillius Pomponius	Piscatus huius piscatus/ uel piscati/ quarta/ & secunda declinatione declinari potest/ teste Nonio: qui & Turpillium refert scripsisse i Demetrio. Antheac flabat aquilo/ aut auster/ inopia tum erat piscati. Et Pomponius ait in piscatoribus. Quid habes in syrpiculis Calue? omne piscati genus.	Piscatus
Seruius	Porta/ auctore Seruio/ ois uocatur exitus/ quo aliquid importari/ uel exportari potest. Et format diminutiue portulla/ & portella. Portus huius porotus/ uel porti/ quarta/ & scda declinatione ueteres ptulere. Vñ Turpillius referente Marcello/ ait in Demetrio. Cū essent circūuerti uetis/ incerto itinere/ porti idigetes.	Porta Portulla Portella Portus
Turpillius Marcellus	Porthmeus cum th aspirato/ & eius diphthongo scribitur. Neq; ex eo qui è portus/ & meo meas/ coponitur/ ut cū Catholico ridiculus soniauit Vgutio. Sed græcū magis est uocabulū/ a πορμουσ/ quod est fretū/ deriuatū. Vñ accusatiuum græcū ptulit luuenalis/ quom dixit satyra. iiii. tætrumq; nouicius horret	Porthmeus
Vgutio	Porthmea: idest portus freti portitorem.	
Iuuenalis	Pœma huius pœmatis/ & hoc pœmatum/ declinari potest/ teste Sergio in Donato: ut est apud Aphraniū/ Nonio referente/ pœmatorum non bonorum.	Pœma Pœmatum
Sergius Aphranus Nonius Plautus	Plautus in asinaria. Nā nec fictum unq; est/ nec pictū in pœmatis. Horatius in epistolis. Pœne recens adeo/ sanctum est uetus omne pœma.	
Horatius Marcellus Ouidius Terentius	Pronus/ & pronis/ secunda/ & tertia declinatione declinari potest/ teste Marcello. Ouidius. Pronaq; conspexit aialia cætera terram. Terentius in Parmeno/ ne. Alia trabs pronis in humum/ accedens proxime frangit ramos cadentes. Est aut pronum in anteriore parte flexum/ uel inclinatum.	Pronus Pronis
Cato Pompeius Lucillius	Pascua in singulari numero sceminini generis est/ i plurali uero/ neutri. Inde fit pascualis pascuale. Cato tamen (ut Pompeius refert) pascuales oues/ pro pascuales dixit. Et Lucillius ait. Pascali pecore/ ac montano hirco/ atq; soloce.	Pascua Pascualis Pascalis
Virgilius	Pons huius pontis/ notam habet significationem. Pontus cum t exili/ sceminini generis/ insula est: de qua Virgilius. uiro saq; pontus Castorea. Masculini autem generis pontus/ id mare appellatur/ quod a palude Mæotidis/ usq; in Tenedum protenditur. Neq; ab eo quod est pontum descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Nam pontus prouintia a pōto rege cognominata est. Pontus uero mare a πορτιω/ quod è mergo descendit/ uel a ποροσ/ qui est labor: quia sit laboribus plenus.	Pons Pontus
Vgutio	Phucus cum e exili scribitur. Volatile paruum est/ maius tñ ape. Virgilius. Ignauū phucos pecus a præsepibus arcent. Phucus item/ color quidā est purpureus. Neq; a Phuco uolatili deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed a φυκος/ quod Græci dicunt.	Phucus
Virgilius	Prologus/ & prologium/ in uno significato dici potest: idest principium/ seu p loquium/ ut scribit Pompeius. Quidam tamen (ut refert Donatus in Terentium) inter prologum/ & prologium/ hoc distare uoluerunt: q; prologus sit/ ubi aut poeta excusatur/ aut fabula cōmendatur. prologiū autem/ ubi tantū de argumento deducitur. Pacuius. Nam me exanimasti prologo tuo.	Prologus Prologiū Proloquiū
Pompeius Donatus Pacuius	Pelicanus cum unico l/ & i latino scribitur. Neq; ex pelle/ & canopus/ uel canus cana canum componitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mammætractus/ Catholico/ som	Pelicanus
Vgutio		

niarūt. Sed græcum magis est uocabulum: quod illi πῆλεκαρον dicunt. Anis est Aegyptia.

- Vgutio Parafceue huius parafceues cū e exili post f scribitur. Neq; ex paro paras/ & cœna/componitur/ ut Vgutio/ Māmætractus/ Brito/ Catholico/ somniarūt: sed a παρασκευάζω quod est præparo/ descēdit. Vnde & præparatio interpretat. Parafceue
- Vgutio Panegyris cum y græco in tertia syllaba scribitur. Neq; a pango pangis deriuatur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio: sed græca magis est dictio/ teste Quintiliano: & apud nos conuentus significat. Alii dicunt esse sollēnitates/ in quibus/ & dii/ & principes laudari consueuerunt. Panegyris
- Quintiliāus Prætor cum æ diphthongo scribitur. Neq; a torqueo torques descendit/ quasi Prætor prætorquens prætor dicatur/ ut Vgutio somniarūt. Sed a præundo deducitur/ ut dicatur prætor/ quasi præitor/ auctōribus Apuleio/ Marcello in dictione cōsulū/ Varrone de lingua latina & li. de uita patrū. ii. i hac uerba dicēte. Prætores dicebant/ q; præirēt populo: cōsules autē/ q; senatui cōsulerent.
- Vgutio Phrygia cum y græco in prima syllaba scribitur. Prouintia est minoris Asyæ/ te Apuleius Phrygia
- Marcellus Phryx huius phrygis/ masculini tm̄ generis formatur: et Phryx
- Varro Phrygius de mulieribus phrygiis loquens/ ait li. æneidos nono. O uere phrygiæ Phrygius
- Solinus (neq; enim phryges) ite per alta Dindyma. Nam si phryx (ut isti uolunt) cōmunis esse generis non dixisset Virgilius: neq; enim phryges. Ex quo/ masculini tm̄ generis esse ostendit. Iuuenalis satyra sexta.
- Vgutio Non phryx/ aut Lycius/ non a mangone petitus. Phrygia item eadem littera Virgilius Phrygius
- Virgilius Phrygia item eadem littera Phrygius eadem scriptura/ fluuius est a Caria phrygiam diuidens.
- Iuuenalis Pangæus cum æ diphthongo in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri. Statius libro siluarū p̄mo. illi pangæa resultant: Pangæus
- Statius Ismaraq; & quondam genialis littora Naxi. Mons est Thraciæ.
- Priscianus Phoreys huius phoreyis cum e exili/ & y græco/ & phorcyn huius phorcynis/ Phoreys
- Lucanus Prisciano teste/ declinari potest: quod & per patronimycū scemininū patet/ Phorcyn
- Virgilius hæc phorcynis huius phorcynidis uel phorcynidos. Lucanus li. nono. Phorcus
- Seruius Squalebāt late phorcynidos arua Medusæ. A n̄tis autē/ nōnunq; y græcū in u conuertit: & dī phorcus huius phorci: ut est apud Virgiliū li. æneidos. v. Tritonesq; citi/ phorcisq; exercitus oīs. Fuit Neptuni filius/ teste Seruio.
- Propertius Philoctetes cū i latino/ & unico l/ & et exilibus scribitur: & facit in genitiuo phi Philoctetes
- Propertius loctetis uel philoctetæ. Propertius.
- Vgutio Philtrum cum i latino/ & t exili scribitur. Neq; ab eo quod est filum deriuatur/ Philtrum
- Ouidius ut cum Catholico sōniauit Vgutio. Sed græcum magis est uocabulū: quod Ouidius
- Iuuenalis apud nos dici pōt amatorium. Nam ueneni genus est/ amorem/ & ut plurimū insaniam ingrentis. Vnde Ouidius li. secūdo de arte/ ait. Piltra nocent ais: uimq; furoris habēt. Iuuenalis. hic Thessala uændit Philtra: quibus ualeat mentem uexare mariti.
- Vgutio Phiala cū i latino scribitur. Nā græci φιάλη scribūt. Neq; ab phyalos/ quod cū Phiala
- Pollux y græco scribitur/ & uitrū significat/ deducitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mammætra Phiala
- Iuuenalis ctus/ Catholico/ Gasparinus/ uoluerunt: neq; etiam uitreum uas designat: sed teste Polluce/ uasa quæq; uini/ aut aquæ/ Phialæ appellari possunt. Vnde Iuuenalis/ phialas uasa aurea uocat satyra. v. Viro tenet phialas/ tibi nō cōmittitur aurum: hoc ē uasa aurea/ quæ Vironi cōmendata sunt. Phiala cum p/ & i latino/ urbs est Serum/ teste Ptolemæo.
- Ptolemæus Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio Phalāx
- Plinius dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati Phalanga
- Marcellus sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri Palanga
- Marcellus cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transuehūt. Varro
- Varro

- 201
- libro de uita patrū. iiii. Cū Poenus in fretum obuiā uenisset nostris/ & quosdā cepisset/ crudelissime p palāgis/ carinis subiecerat: quo metu debilitaret nrōs.
- Phronesium/ proprium mulieris nomen/ & hæc phronesia/ declinari pōt. Phronesiū
Pronesia
Præscius
Palisci
- Præscius præscia præscium/ cum æ diphthongo/ tam accusatiuo/ q̄ genitiuo iun-
gitur/ auctoribus Probo Prisciano/ Donato in editione secunda: ut præscius
Donatus
Palisci
- Palisci cum unico l/ & i latino/ duo fuerunt fratres: quos Macrobius in saturna/
libus/ Iouis/ & Thaliæ filios fuisse asseuerat. Lactantius uero grāmaticus sup
Lactantius
Seruius
Ouidius
- librum. xii. thæbaidos/ & Seruius super librū nonū æneidos/ hos Actnæ nym-
phæ filios dixere. Phalisci cum ph/ & unico l/ & i latino/ populi fuerūt Hetru-
sci: de quibus Ouidius libro fastorum. vi.
Adde senem Tatium: lunonicolasq; phaliscos.
- Petorritū cum t exili utrobiq; & duplicato r/ & i latino/ Gallicum est uocabulū/ Petorritū
Pethorritū
- testibus Quintiliano/ & Varrone: qui et lancem significat dixit. Alii (ut refert
Quintiliāus
Varro
Gellius
Pompeius
- Gellius in noctibus atticis) græcā uolunt esse dictionē: & uoluerē rotas signi-
ficare dicunt: ita ut genus uehiculi sit. Vnde & Pompeius ait. Petorritum/ uoca-
bulum Gallicū est. Alii (ut subdit) Osce putant dictum: quod quasi petorrotū
appellant. Quattuor enim (ut pergit) rotas habet. De quo uehiculi genere/
Horatius meminit li. primo sermonum/ dicens. atq; caballi Pascēdi: ducenda
petorrita. nunc mihi curto Ire licet mulo. hoc tñ sciendum/ q; si græcū (ut ret
tulit Gellius) uocabulū est/ cum secundo r aspirato petorritū: scribere oportet:
qua tamen litteratura scriptum nusq; legi.
- Pigredo/ pigritia/ pigrities/ pigritudo/ pigritas/ in uno significato dici pōt. Cice
Cicero
Pigricia
Pigricies
Pigritudo
Pigritas
Peripsema
- ro li. tertio de re publica. Nuncq; uiri fortitudinis/ pigritatis/ patientiæ?
Peripsema huius peripseomatis cum i latino/ & e in penultima syllaba græcū uo-
cabulum est: quod illi περιψημα scribunt. Neq; a simus sima simum descen-
dit/ ut cum Catholico Vgutio somniavit: sed a περιψω/ quod ē circūrado/
uel circūlimo. Vnde limatura/ siue rasura/ dici pōt. Paulus ad Corinthios. Tā
q̄ purgamenta huius mūdi facti sumus oīum peripsema usq; adhuc: ubi & pe-
nultima syllaba produci debet.
- Proserpina cū i latino scribitur: & penultimā corripit syllabam. Virgilius libro
Virgilius
Proserpina
Persephoe
Persepho-
nea
- æneidos. iiii. Nondum illi flauum proserpina uertice crinem
Abstulerat. Hæc a græcis περισεφορη dicitur/ & περισεφορητα: quo et nomi-
ne/ a nostris nonnunq; appellata est. Lucanus. cælum/ matremq; perosa Per-
sephone. Ouidius li. fastorū quarto. At neq; Persephone digna ē prædōe ma-
rito. Tibullus. At mihi Persephone nigram denuntiat horam. Propertius.
Hæc tua Persephone maneat clamētia: nec tu. Fuit Iouis filia ex sorore Cere/
re. Nā cū pluto/ teste Ouidio li. metamor. quinto/ ex inferis emerisset/ ut Tri-
nachriæ fundamēta cōspiceret/ quæ cum Thipheus ingētibus uiribus supim
positā sibi insulā abiicere conaretur/ apiri uisa sunt/ & lucem ad inferos usq;
demittere/ & lustrans illā/ proserpinā cōspexisset Aetnæis in cāpis/ cū Cyane
nympha/ & sirenibus/ flores lēgentē ipsam rapuit: & ad iferos secū pduxit: ac
mrimonio sibi copulauit. Hæc postea mater Ceres accēsis facibus/ maximo cū
ululatu perquirēs/ ab Arethusa certior facta est/ illā apud inferos degere. Vñ
aratra fregit: & cætera ruralia instrumēta. Et apud Iouem cōquesta/ obtinuit
eam posse retrahere/ si nil apud iferos comedisset. Quæ a scalapho accusante/
cōperta est septē grana mali punici comedisse. Quapropter ad leniēdum Cē-
reris dolorem/ statuit Iupiter/ ut sex anni mēsis/ cum marito apud inferos/
sex cum matre apud superos degeret. Quare Augustinus de ciuitate dei iter
pretatur/ ut Proserpina fecunditatē feminum indicet: & a proserpendo pro-
Solinus
Eusebius
- serpina ipsa dicatur: & filia Cereris: id est terræ. Solinus uero scribit/ in Sicilia
cāpum Aetnæū esse floridum/ & semper uernatē: ubi & demersum foramen
aspicitur: per quod/ ditē ad raptum proserpinæ exeuntē/ fama ē hausisse
lucē. Eusebius aut libro tēporum/ dixit proserpinā speciosissimā fuisse uirgī-
nem/ Cereris filiam: & sicani regis uxorem: quam ob famam pulchritudinis
singularis/ orcus Molosorum rex rapuit: & matrimonio sibi coniunxit. Sed

Varto Varro de lingua latina libro quinto dixit Proserpinam lunam esse: quæ ut serpens modo in dextram / modo in sinistra / late mouetur: & ipsa luna apud superos / & inferos / æquis temporum spaciis comoratur.

Vgutio Catholico Vgutio somniauit. Scutum est breuissimū in modum mediæ iam lunæ dicente Virgilio libro æneidos primo. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis Penthesilea furens.

Virgilius Placenta / non uenit a placeo places / ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed ab accusatiuo græco πλάκοῦν τὰ formatur / teste Varrone de lingua latina.

Virgilius Martialis. Cum mittis turdum ue mihi / quadrum ue placentæ. Horatius. in epistolis. Panæ ego iam mellitis potiore placentis.

Virgilius Petalum Petale

Virgilius Phagus Phagus Phaginus Phagineus

Virgilius Phagus huius phagus / uel phagi / quarta & secunda declinatione declinari potest. Virgilius in culice. Umbrosæq; manent phagus: hederæq; ligantis Brachia. Idem in initio bucolicorum. Tityre tu patulæ recubas sub tegmine phagi. Arbor est nota: quæ a Græcis φηγος scribitur: a qua fit pro materiato phagineus / & phaginus phagina phaginum / gi syllaba correpta. Virgilius georgicorum tertio. Post ualido nitens sub pondere phaginus axis. Ouidius. li. metamor. viii. erat alueus illic Phagineus dura clauo suspensus ab ansa. Nā & græci φηγος / & φηγεος dicunt.

Virgilius Pyrgus cum y græco scribitur: & alueolū dicitur: hoc est tabula aleatoria: quæ & aliis nominibus / fritillus / & simum appellatur. Pyrgi eadē scriptura pluralis tantū numeri / oppidum est Tuscorum / teste Ptolemæo: cuius meminit Virgilius / dicens. Et pyrgi ueteres / intempesæq; Grauiscæ. Pyrgi a nostris tures interpretantur.

Virgilius Polymnia Polyhymnia

Horatius Polymnia cū unico / sequente y græco / tetrasyllaba dictio est. Scribitur & non nunq; polyhymnia cum y græco in secunda / & tertia syllaba / aspiratione tamē interposita: & pentasyllaba fit dictio. Horatius oda prima. Euterpe cohibet / nec polyhymnia: Vbi / nec polyhy / pes tertius choriambus est / quatuor cōstans syllabis / prima & ultima longis / duabus iter mediis breuibus. Quod etiam Acron annotauit. Et Ouidius libro fastorū quinto / ait. Dissensere deæ: quarum polyhymnia cœpit. Item & Martialis. Quod nec Melpomene / qd nec polyhymnia cœpit. Nā si apud Horatium / Ouidiū / Martiale / polymnia tetrasyllaba dictio legeretur / minime staret uersus: cum po syllaba tā apud Græcos / q̄ latinis / correpta sit / ut uidimus in dictione musa. Virgilius de musis. Signat cuncta manu / loquiturq; polymnia gestu.

Virgilius Percontor Percontor

Virgilius Sed & percontor percontas ueteres protulerunt / teste Marcello / Næuium inducente dicentē libro punici belli. ii. Blande / & docte percōtat.

Virgilius Padua Patauium

Virgilius Padua / urbs est Venetiæ: quæ antea patauium cum t exili / cognominatum est / dicente Virgilio libro æneidos primo. Hic tñ ille urbē patauii / sedemq; loca uit / p patauii. Est & eodē noie patauii / urbs Bithynia / ut Ptolemæus cōdidit.

Virgilius Paropsis Paropsis

Virgilius Paropsis cum o in secunda syllaba scribitur: non cū a parapsis / ut ineruditi enūtiāt. Et ex παρα και ὀψον / idest ad cibum / compositum uocabulum ē. Proprie iuris est genus / auctoris Polluce / & Eustachio: q̄q nonnunq; & pro opsoniorum repositoio / apud idoneos tā Græcos / q̄ latinis legatur auctores.

Virgilius Martialis. Cui portat gaudēs ancilla Paropside rubra Halecē. Neq; a σι τοσ / paropsis descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit.

Virgilius Pufus Pufus

Virgilius Pufus / & pufa / pro puello / & puella / a Varrone ponitur: qui & pufio uocatur.

Virgilius Iuuenalis. Nonne putas melius / q; tecum pufio dormit / Neq; ab eo qui est pupus deducitur / ut Vgutio somniauit.

Virgilius Phocas Pedisequa

Virgilius Pedisequa / uel (ut alii uolunt) pediseca / a Phoca communis esse generis tradit. Si cum q; pedisequa effertur / a sequor deriuatur: si uero cum c pediseca / a seco fecas. Quod quidem uerbum / etiam pro sequor ponitur / ut in ipsa dictione ne uidebimus. Sed & masculino genere pedisequus dicitur.

Donatus	Protasis cum t exili/sequente a/dici potest propositio: ut homo currit. Donatus in prologo super Terentium. Protasis primus actus est initiumq; dramatis. Prothesis cum th aspirato/sequente e/dicitur propositu/siue praepositio: ut est a/ab/abs. Prosthesis cum s post o sequente th aspirato/ & e/dici potest additio/ siue additamentum/ uel appositio. Prostasis cum t exili post s sequente a/ praefatura transferri potest siue praesidentia.	Prothesis Prosthesis Prostasis
Accius Hieronymus	Poeniteo poenites cum ae diphthongo/ & poeniteor deponens usurpatur. Accius in armorum iudicio. Nunc poenitebant libenter liberi. Hieronymus in ecclesiastico cap. xxxii. Fili sine consilio nihil facias: & post factum non poenitebis. Et Marci cap. primo legitur. Poenitemini / & credite euangelio. Et in actibus apostolorum. Poenitemini igitur / & conuertimini / ut deleantur peccata uestra. Habet autem & participium poenitens / & poeniturus / teste Nonio /	Poeniteo Poeniteor Poenitet
Nonius Accius	Accium inducente dicentem. Neq; te neq; quenq; arbitror poeniturum tuae laudis. Poeniteo/ regere potest post se accusatum: ut Carthaginenses poenituit bellum/ quod gesserunt. Poenitet in personale/ regit a parte ante accusatum: & a parte post/ genitium. Poenitet item/ pro parum uidetur / ponitur /	
Seruius Virgilius Terentius	teste Seruio. Virgilius in bucolicis. Nec te poeniteat calamo triuisse labellum. Terentius. At enim dices: me quantum hic operis fiat/ poenitet: idest parum mihi uidetur.	
Vgutio	Phunus huius phuheris/ quom mortem significat/ a graeco trahitur. Na qouoc graeca/ latine caedes/ uel mors interpretatur. Quom uero exequias designat/ latinum est funus/ a funalibus dictum. Neq; a fune phunus caedes descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Phunus Funus
Lucanus Columella	Panace huius panaces cum unico n/ & haec panacea/ declinari in recto potest. Lucanus libro nono. Et panacea potens/ & Thessala centaurea. Columella li. undecimo. Nunc medica panacen lachryma/ succoq; salubri. Genus est haerba: quae a Graecis cum ei diphthongo πᾶσακία scribitur: quo nomine etiam Aesculapii filia uocata fuit/ teste Aristophane in pluto.	Panace Panacea
Aristophanes Vgutio	Prora/ graecum est uocabulu: neq; a prior descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Pars est naus anterior.	Prora
Apuleius Varro Virgilius	q Varo quæris cū æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio: & ex qua/ & res componitur/ auctore Varrone. Nam proprie (ut ait) quærere/ est qua sit res aliqua iuestigare. Et producit qua syllabam. Virgilius libro aeneidos nono. Lustrat equo muro: aditumq; per auia quærit. Et facit in praeterito quæsiui: in supino quæsitum: & per syncopam quæstum. Inde haec quaestio/ & hic quaestus huius quaestus/ uel quaesti/ uel more antiquo quaestuis. Plautus in aularia. Na hic apud nos nihil est quaesti. Terentius in Andria. Nunq; animu quaesti gratia ad malas inducam partes. Cato quaestuis causa/ deridebant res suas pueris. In datiuo plurali/ & ablatiuo/ quarti ordinis/ facit quaestibus per i. Cum quæro composita/ mutant æ diphthongum in i: ut inquirō/ perquirō/ cōquirō/ acquiro/ requiro/ exquirō: quod & exquæro dici potest/ teste Prisciano: qui & Plautum refert ita per scriptum reliquisse in aularia. Intra/ exquære/ sit ne ita/ ut praedico. A quæro/ uenit quæso/ quaesis cum æ diphthongo / teste Apuleio. Lucretius libro primo. Ni diuum pacem uotis adit/ ac prece quæsit. Et facit in praeterito quæsi/ in supino quæsum/ teste Charisio: uel secundu Probum/ quæsiui: in supino quæsitum: & significat id quod rogo. Ennius tamen (ut Festus refert) quæsere pro quærere posuit. Queror quereris deponens/ absq; æ diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Ouidius heroidum. Vela queror reditu/ uerba carere fide. Et facit in supino questu/ a quo/ sit hic questus huius questus. Sed & haec questio pro querela/ uel querionia/ formari pot. Questus facit in datiuo pl/ & ablatiuo/ questibus p u.	Quæro Quæstus Quæstio Quæso Queror Questus Questio Querela Querionia
Virgilius Priscianus Festus	Qualus cum unico l/ genus est uasis uiminei: qui & calathus dicitur. Virgilius. tunc spisso uimine qualos/ Cola q; praelorum fumosis deripe tectis. Qualus format p diminutione q; fillu/ teste Prisciano: qn & hic q; fillus. Festus. Calathos	Qualus Qualillus Qualillum